



Ikt. sz.: Nbb-40/86-2/2014.

Nbb-17/2014. sz. ülés
(Nbb-17/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Nemzetbiztonsági bizottságának**
2014. október 20-án, hétfőn, 11 óra 27 perckor
az Országház Nagy Imre tanácstermében (főemelet 61.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása</i>	5
<i>Határozatképesség megállapítása, tárgyalási rend meghatározása</i>	5
<i>Tájékoztató az Amerikai Egyesült Államok által magyar állampolgárokkal, kormányzati tisztségviselőkkel szemben elrendelt beutazási korlátozásról</i>	5
<i>Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter hozzászólása</i>	8
<i>Magyar Levente (Külgazdasági és Külügyminisztérium) hozzászólása</i>	10
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	13
<i>Válaszok</i>	16
<i>További kérdések, hozzászólások, válaszok</i>	22
<i>Az ülés berekesztése</i>	30

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató az Amerikai Egyesült Államok által magyar állampolgárokkal, kormányzati tisztségviselőkkel szemben elrendelt beutazási korlátozásról

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Molnár Zsolt (MSZP)**, a bizottság elnöke
Németh Szilárd István (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Galambos Dénes (Fidesz)
Lezsák Sándor (Fidesz)
Móring József Attila (KDNP)
Mirkóczki Ádám (Jobbik)
Dr. Szél Bernadett (LMP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Imre Bernadett, a bizottság munkatársa

Meghívottak

Hozzászólók

Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter
Trócsányi László igazságügyi miniszter
Tasnádi László rendészeti államtitkár (Belügyminisztérium)
Pásztor István főigazgató (Információs Hivatal)
Magyar Levente államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium)
Szelényi Zsuzsanna országgyűlési képviselő (független)
Dr. Vadai Ágnes országgyűlési képviselő (független)

Megjelentek

Göbölös László főigazgató (Alkotmányvédelmi Hivatal)
Dr. Kiss Zoltán főosztályvezető (Belügyminisztérium)
Dr. Vidoven Árpád közigazgatási államtitkár (Miniszterelnökség)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 27 perc)

Az ülés megnyitása

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Kedves Vendégeink! Tegyük meg, hogy helyet foglalnak. Miniszter urak, államtitkár urak, főigazgató urak, állami vezetők, mindenkit nagyon nagy tisztelettel köszöntünk a bizottság mai ülésén.

A napirenddel kapcsolatosan lesznek teendőink, mielőtt elkezdenénk a mai bizottsági ülést. Az első az, hogy tisztelettel köszöntöm országgyűlési képviselőtársainkat. Majd, amikor döntés születik arról, hogy nyílt vagy zárt ülés lesz - amennyiben nyílt lesz, én erre fogok majd javaslatot tenni -, akkor kérném, hogy a bizottság az ügyrendi szavazással együtt majd járuljon hozzá, hogy képviselőtársaink amellett, hogy részt vesznek, kérdezhessenek is a mai bizottsági ülésen; tehát lesz majd egy ilyen szavazás.

A kiküldött napirendi javaslat egy napirendi pontot tartalmaz, amely az Amerikai Egyesült Államok által magyar állampolgárokkal, kormányzati tisztségviselőkkel szemben elrendelt beutazási korlátozásról szól. A bizottság valamennyi tagja jelen van.

Határozatképesség megállapítása, tárgyalási rend meghatározása

A kiküldött napirenddel kapcsolatosan annyi módosítást tennék, hogy a nyilvános ülésre tennék javaslatot, de előtte természetesen megkérdezném elsőként miniszter urakat, aztán államtitkár urat, majd a főigazgató urakat, hogy a nyilvános ülés és a zárt ülés viszonyrendszerében milyen információkkal rendelkeznek. Annak sincsen akadálya, volt már ilyen, hogy vegyes ülést tartottunk, tehát az ülés egy része nyilvánosan megtartott ülés, és amennyiben esetleg lennének olyan kérdések vagy olyan válaszok, amelyek zárt ülést és minősített adatokat tartalmaznak, akkor természetesen tudjuk zárt ülésen is folytatni. Ezért minden szavazás előtt ezt tisztáznánk, és utána szavazunk a napirendről és a hozzászólási lehetőségekről.

Kérem, hogy először a miniszter urak adjanak arra választ, nem azt, hogy ők melyik szeretnék, hanem azt, hogy van-e olyan információjuk, ami zárt ülést igényelne, és akkor azt majd a bizottság mérlegeli, hogy mi a helyes.

Parancsoljon, Lázár miniszter úr.

Tájékoztató az Amerikai Egyesült Államok által magyar állampolgárokkal, kormányzati tisztségviselőkkel szemben elrendelt beutazási korlátozásról

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Jó napot kívánok! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönjük szépen a lehetőséget. Ha megengedi, elnök úr, akkor röviden annyit szeretnék a kérdésre válaszolva mondani, hogy miniszterelnök úr engem bízott meg, hogy a mai bizottsági ülésen a kormányt alaphelyzetben képviseljem, mint a kormányzati koordinációért felelős miniszter. Arra kértem Trócsányi László minisztertársamat, hogy igazságügyi miniszterként legyen jelen a bizottsági ülésen, és kértem a Külügyminisztériumnak, illetve a Belügyminisztériumnak a képviselőjét is, akiket önök is hívtak ide a mai bizottsági ülésre. Minisztertársaim, Szijjártó Péter miniszter úr külföldön tartózkodik, ezért elnézést kérek a nevében, a belügyminiszter úrnak pedig más halaszthatatlan közfeladatot kell ellátnia, tehát ők magukat Magyar Levente államtitkár úr és Tasnádi László államtitkár úron keresztül képviseltetik. Ezenkívül kezdeményezte a bizottság a Nemzetbiztonsági Szolgálatok meghallgatását is, tábornokok urak is állnak a rendelkezésükre.

Szükszavú volt a bizottsági meghívó, nem tudom megítélni a kérdéseket és a fölvetéseket. A válaszok tekintetében a Miniszterelnökségnek, az Igazságügyi Minisztériumnak és azt feltételezem, hogy a Külügyminisztériumnak nincs olyan információja, ami ne állná ki a nyilvánosság próbáját, bár nem tudom, hogy mi a kérdés, teszem hozzá. Miután az Amerikai Egyesült Államok ellen kémtevékenységet nem folytatunk, hiszen szövetséges országról beszélünk, és különösen, hogy NATO-tagok vagyunk, és nagyon régi szövetségesünk az Amerikai Egyesült Államok, ezért furcsa lenne, hogyha az Információs Hivatal ilyen típusú adatokat vagy információkat tudna biztosítani. Hogy a Belügyminisztérium és az elhárítás rendelkezik-e ilyen információkkal, erről természetesen Tasnádi tábornok úrnak, illetve államtitkár úrnak kellene nyilatkoznia, de hozzáteszem, hogy nem tudjuk, milyen kérdések lesznek. Tehát azelőtt nehéz nyilatkozni, mielőtt a konkrét napirendi pont kapcsán a Külügyminisztérium egy áttekintést tud adni arra nézvést, hogy mi történt a Külügyminisztériumban. Ez nem fogja meghaladni az öt percet, tekintettel arra, hogy a jelenlegi tudásunk nem nagy mértékben haladja meg a velünk szemben ülő parlamenti képviselőtársaink tudását. Így a politikai részéről szívesen diskurálhatunk, de itt nekünk mély információink, ráadásul nemzetbiztonsági típusú információink erről a konkrét ügyről egyelőre nincsenek.

Azt tudom mondani, elnök úr, hogy természetesen, hogyha az ügyeknek egy olyan részletében merülünk el, amely érinti az energiabiztonságot, érinti a magyar-amerikai együttműködésben a közös titkosszolgálati munkát, amely igen jelentős mind a hírszerzésnél, mind az elhárításnál, hogyha egy általános magyar-amerikai együttműködésre kíváncsiak, vagy hogyha folyamatban lévő büntetőeljárásokra kíváncsiak, nyomozásokra kíváncsiak, amelyek bizonyos ügyekben, amelyek a sajtóban megjelentek - például a Horváth Andrással kapcsolatos ügyekben vannak folyamatban lévő büntetőeljárások -, ezeknek nyilván van védett információtartalma. Csak azt szeretném, elnök úr, ha először beazonosítanánk, hogy mi az ülés célja, és mit szeretnének tudni, mert ehhez tudom csak körülírni legalább, hogy milyen információink vannak, vagy mire van információnk.

ELNÖK: Nagy tisztelettel segíték miniszter úrnak. Alapvetően a sajtóban az elmúlt három-négy napban igen széles körben láttak napvilágot olyan információk, amelyek arra utaltak, hogy egyrészt egy beutazási korlátozás van érvényben az Egyesült Államok részéről magyar kormányzati tisztségviselőknek, és akkor itt rögtön kettéválik, hogy hogyan kell értelmezni a tisztségviselői kart. Itt kormányzati szereplőkről is szó van. A sajtómeghívóban, azt gondolom, a magam részéről helyesen kerültem a korrupcióra utaló bármilyen utalást, a sajtóban ezzel kapcsolatosan is jelentek meg információk, ezért két irányban mennének a kérdések. Egyrészt mit lehet tudni a beutazási tilalom elrendeléséről? Ezzel kapcsolatosan mi lehet az érintetti kör? Kik lehetnek azok a kormányzati tisztségviselők, akiket ez érinthet? Ez lenne az egyik.

Természetesen ehhez kapcsolódik, de szándékosan kerültem a sajtómeghívóban való közlését, hogy itt bizony korrupciógyanús állítások is elhangzottak. Erről például mit tud a Belügyminisztérium, a Nemzeti Védelmi Szolgálat vagy az Alkotmányvédelmi Hivatal? Ebben a két irányban mennének a kérdések.

Ennek fényében kérném, hogy kapjunk választ. Bár most a miniszter úr tulajdonképpen elmondta, hogy nyilvános ülést támogat, de ennyivel egészíteném ki, hogy nyilván lenne erre vonatkozóan is kérdése. Ha nemleges a válasz olyan értelemben, hogy nincs ilyen információ, az is természetesen egy válasz.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Megkérem elnök úr engedélyével a Külügyminisztériumot, illetve a Belügyminisztériumot, hogy foglaljon állást.

ELNÖK: Parancsoljon, államtitkár úr!

MAGYAR LEVENTE államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium): Részünkről a nyílt ülést támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm. Államtitkár úr!

TASNÁDI LÁSZLÓ államtitkár (Belügyminisztérium): A Belügyminisztérium részéről is a nyílt ülés mellett vagyunk.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: A kormány a nyílt ülést támogatja.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Már csak a főigazgató uraktól kérdeznék annyit, hogy az ő részünkről...

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Ők a kormányhoz tartoznak.

ELNÖK: A kormányhoz tartoznak, a kormány felügyelete, ellenőrzése alá, akkor megkímélem őket ettől a kérdéstől. Már csak a belügyi államtitkár úrtól annyit kérdeznék, hogy a Nemzeti Védelmi Szolgálatkal kapcsolatosan esetleg nincs-e olyan információ, ami bármi keletkezett ezzel kapcsolatban és minősített lenne.

TASNÁDI LÁSZLÓ államtitkár (Belügyminisztérium): Elnök úr, én is csak a sajtóból tájékoztam. A sajtóban általában olyan hírek jelennek meg, amire mi nem adunk. Azért vállalom a nyílt ülést, mert nem tudunk ilyen információról. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e ezzel ellentétes javaslat. *(Nincs jelentkező.)*

Feltenném szavazásra azzal a módosítással, hogy zárt ülés helyett nyílt ülést javasolunk, és amennyiben a bizottság tagjai a nyílt ülésen jelenlévő országgyűlési képviselők hozzászólási lehetőségét is megadják, akkor erről egyben szavaznánk, természetesen ha nincs más ügyrendi javaslat ezzel kapcsolatosan. *(Nincs jelentkező.)* Nincs.

Szavaznánk a tanácskozási jogú országgyűlési képviselők lehetőségéről, a nyílt ülés elrendeléséről és a napirendről egyben. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Egyhangú.

Most jön az a pillanat, amikor valakinek a sajtóval közölnie kellene azt az örömteli hírt, hogy bejöhetnek. Megkérem valamelyik kollégát, hogy ezt tegye meg, nyilván mindannyiunk örömére. *(Megtörténik.)*

Bocsánat, még egy időkorlátról beszélnék, és köszönöm szépen, attól függetlenül, hogy nagyon örülök, képviselőtársaim, a miniszter uraknak, de mégiscsak bizottsági ülés keretei között maradnánk. Egyet kérnék. Egy órákor a köztársasági elnök úr beszédet mond, a magam részéről nagyon szívesen maradok a bizottság ülésén, ha így hozza az élet, de részben legyünk figyelemmel majd erre.

Nagyon nagy tisztelettel köszöntöm a sajtó képviselőit. A bizottság döntött arról, hogy nyilvános ülésen tárgyaljuk a mai napirendet. Egyetlen kérésünk lenne,

hogy nagy tisztelettel kérnénk, hogy az ülésvezető asztal mögé ne álljanak, bárhol máshol helyet lehet foglalniuk a sajtó képviselőinek, ahogy önök jónak látják. Összesen ennyi lenne a kérés. Ha megérkeztek és elfoglalták a helyüket, akkor elkezdenénk a Nemzetbiztonsági bizottság mai nyilvános ülését. Köszönöm szépen. Lassan elkezdenénk a bizottsági ülést. Úgy látom, hogy a vendégek száma meghaladja a bizottság tagjainak a számát, ez az a ritka pillanat. Nagy tisztelettel kérem, hogy csukjuk be az ajtót, rendelkezésre állnak a nyilvános ülés feltételei

Tisztelettel köszöntök még egyszer mindenkit! A Nemzetbiztonsági bizottság ügyrendileg egyhangú szavazással úgy döntött, hogy nyilvános ülésen tárgyalja a mai napirendet. Ezzel kapcsolatban az állami vezetők nyilatkoztak, hogy nincs akadálya a nyilvános ülés megtartásának, és így született ez a döntés.

Köszöntöm a kedves vendégeket, köszöntöm országgyűlési képviselőtársaimat, akik nem tagjai a Nemzetbiztonsági bizottságnak, és köszöntöm miniszter urakat, államtitkár urakat, főigazgató urakat.

Nagy tisztelettel az lenne a javaslat, hogy a Miniszterelnökséget vezető miniszter úr, Lázár miniszter úr adna egy tájékoztatást röviden, eseménytörténet szerint, hogy mi történt a múlt héten, mit lehet erről tudni. Ha ezzel kapcsolatban megbízza államtitkár urat, akkor annak lenne véleményem szerint helye, hogy kapjunk egy eseménytörténeti összefoglalást, hogy ami a sajtóban megjelent és példátlanul súlyos állításokat tartalmaz azzal kapcsolatban, amit az Amerikai Egyesült Államok által elrendelt magyar állampolgárokkal, kormányzati tisztségviselőkkel szemben elrendelt beutazási korlátozással összefüggésben, mit lehet erről tudni. Önre bízom, hogy az állami vezetők, a miniszter urak milyen napirend szerint haladnának. Utána a képviselőtársaimnak és jómagamnak is lesznek kérdéseink.

Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó elsőként.

Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter hozzászólása

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a meghívást és a megszólalás lehetőségét. Ha elnök úr ügyrendileg engedélyezi, akkor két mondatban megemlíteném, hogy miért ebben az összetételben jöttünk ugyanúgy, ahogy zárt ülésen ezt megtettem, megköszönve a bizottság megkeresését.

A kormány 2010 óta kiemelten fontosnak tartja, hogy a Nemzetbiztonsági bizottság előtt minden egyes esetben, amennyiben technikailag erre lehetősége van, minél magasabb szinten képviseltesse magát. Egy számunkra rendkívül fontos ügyben, az Amerikai Egyesült Államok és Magyarország viszonyát érintő ügyben hívott meg bennünket a Nemzetbiztonsági bizottság. A meghívásnak a miniszterelnök úr utasítása alapján a miniszterelnökség azért gazdája, mert a kormányzati koordinációt ellátva az a kötelességünk ma például, hogy a bizottsági ülésen való részvételt megszervezzük, illetve hogy a bizottság rendelkezésére álljon a kormányzat. Trócsányi László igazságügyi miniszter úr, professzor úr azért jött el, hogy amennyiben a sajtóhírekben megjelent beutazási korlátozások jogi háttéréről vagy egyáltalán a beutazási korlátozás igazságügyi, jogi háttéréről van szó, akkor erről szívesen tud tájékoztatást adni. A miniszterelnök úr arra utasított bennünket, hogy a Belügyminisztérium és a Külügyminisztérium is képviseltesse magát a mai bizottsági ülésen, Szijjártó Péter miniszter úr külföldön tartózkodik, Luxemburgban a Külügyi Tanács ülésén, ezért nem tud részt venni személyesen, Magyar Levente államtitkár úr által képviseltesse magát.

Tasnádi László államtitkár úr képviseli a belügyminiszter urat, úgy is, mint a Belügyminisztériumban a titkosszolgálatokat felügyelő államtitkár, szakállamtitkár. A

belügyminiszter úr szintén nem tud ma részt venni egyéb elfoglaltsága, közszolgálati elfoglaltsága miatt a bizottsági ülésen. Ezenkívül a bizottsági ülésen a Miniszterelnökség közigazgatási államtitkára, nemzetbiztonsági munkatársai és végül, de nem utolsó sorban az Alkotmányvédelmi Hivatal főigazgatója és az Információs Hivatal főigazgatója is részt vesz, abban az esetben, hogyha az információk ilyen irányt mutatnának. Bár jeleztem elnök úr fölvetésére az előbbi bizottsági részben, hogy nem ismerjük a kérdéseiket természetesen, ezt előrebozsátva, de olyan információk nem állnak rendelkezésünkre, amelyek államtitkot érintenének vagy a kiemelt nemzetbiztonsági adat- és információvédelem körébe tartoznának.

A menetrendre azt javasolnom, elnök úr, ha megengedi, hogy arra kértük Magyar Levente államtitkár urat, hogy a Külügyminisztérium foglalja össze mindazt, amit hivatalosan tud erről az eseménysorozatról, előrebozsátva, hogy ez nem lesz túl sok, mert a kormány információtudása nem haladja meg, sőt lehet, hogy el sem éri a sajtó jól tájékozott információbirtokosait vagy néhány parlamenti képviselőtársunkat.

Mielőtt - ha elnök úr erre engedélyt ad - átadom Magyar Levente államtitkár úrnak a szót - aki a Külgazdasági és Külügyminisztériumot képviseli a bizottsági ülésen -, hadd jegyezzem meg az egész ügy értelmezése kapcsán vagy az egész ügy háttérét, jelentőségét illetően, hogy a magyar kormány, mint minden magyar kormány a rendszerváltozás óta kiemelten kezeli az Amerikai Egyesült Államokkal kapcsolatos viszonyokat. Elsősorban azért tesszük ezt, mert a magyar nép barátsággal és hálával tekint az amerikai polgártársakra, az amerikaiakra. Ez nem alapvetően csak két kormány viszonyáról vagy együttműködéséről, hanem két nép és két nemzet viszonyáról szól. Ma Magyarországon a polgártársaink kifejezetten hálásak azért, amit az Amerikai Egyesült Államok polgárai biztosítottak számunkra a rendszerváltozás kapcsán a demokrácia és a szabadság kérdéskörében. A demokrácia és a szabadság kivívásában, a '80-as és '90-es években tett amerikai erőfeszítéseket kifejezett hála illeti, és kifejezetten együttműködő, partneri és baráti viszonyra törekszik folyamatosan mindkét nép egymással. Ez nem azt jelenti, hogy a kormányok között ne lennének bizonyos kérdésekben véleményeltérések, félreértés ne essék, azonban az elmúlt 25 esztendőben az Amerikai Egyesült Államok mindenkor i kormánya és Magyarország kormányai partnerként és szövetségesként tekintettek egymásra. Tehát a népek között kifejezetten erős és szoros érzelmi kötődés és barátság van, a kormányok között pedig szövetséges i együttműködés, amely 1999 óta nem lehetőség, hanem kötelesség minden kormány számára, hiszen a NATO-ban közösen próbáljuk a térség, Európa és a világ biztonságát garantálni, másokkal együtt természetesen.

Magyarország lehetőségeihez, pénzügyi lehetőségeihez, méreteihez, adottságaihoz képest igyekezett jó szövetséges e lenni az Amerikai Egyesült Államoknak, igyekezett megfelelő, megbízható szövetséges e lenni az Amerikai Egyesült Államoknak. Így volt ez a rendszerváltozás idején, amikor a demokrácia kialakítása, a demokratikus jogállami keretek megszabása volt a feladat itt, Közép-Kelet-Európában. Magyarország és az Amerikai Egyesült Államok közösen dolgozott azért, hogy Közép-Európa népei a kommunista diktatúra után szabaddá válhassanak, és a szabadság intézményei feltételei kialakulhassanak, majd ezt követően Magyarország, a magyar kormány jó szövetséges e volt - még a NATO-tagságot messze megelőzően - az Amerikai Egyesült Államoknak a délszláv válság idején.

A balkáni rendezés, a béke feltételeinek megteremtése, adott esetben a közép-európai népek együttműködése területén az Amerikai Egyesült Államok kormánya többször hagyatkozott Magyarországra, többször kérte Magyarország támogatását és segítségét, és ezt mindkét kormányzat, mind az 1990-94 közötti, mind a 1994-98 közötti kormány is maradéktalanul teljesítette. Ugyanez volt a helyzet, amikor Magyarországot fölvtették a NATO-ba, amely az első három kormány kormányzati

teljesítményének az elismerése, és ne felejtsük el a különböző délszláv háborúk, válságok, Belgrád bombázása idején tanúsított magyar hozzáállást, amely kifejezetten együttműködő volt az Amerikai Egyesült Államok kormányával.

Az elmúlt években az együttműködés - kormányoktól függetlenül - koncentrált alapvetően a világ biztonsági kihívásaira, ezért a magyar hadsereg létszamarányához mérten a NATO-tagok közül a harmadik legnagyobb arányban vett részt a nemzetközi hadműveletekben, amelyekben volt, amikor együtt harcoltunk az Amerikai Egyesült Államokkal szövetségesként, és volt, ahol a béke feltételeit próbáltuk közösen biztosítani. Az elmúlt évek együttműködésében számos gazdasági sikert tudhattunk magunkénak, hiszen a Magyarországon jelen lévő amerikai tőke kifejezetten erős munkaadója az országnak, kiváló adófizetője, ezért nemcsak szövetségesi, biztonságpolitikai, hanem gazdasági együttműködés is jellemezte az elmúlt években a különböző kormányzatok együttműködését és együttműködési törekvését az Amerikai Egyesült Államokkal. Természetesen voltak különböző időszakokban különböző minőségű és mélységű viták, ezeket mindig barátok között rendeztük.

Arra szeretném föl hívni a figyelmet, hogy a magyar kormány némileg értetlenül áll a jelenlegi események előtt, hiszen barátok között egy ügynek nem ez az elintézési módja. Mi azt szeretnénk remélni, hogy a következő hetekben két barát közötti vitarendezési eljárás keretei között - nem feltétlenül a sajtó teljes nyilvánosságának a bevonásával - sikerül értelmeznünk a helyzetet, és a barátokra jellemző konstruktív légkörben, nyílt légkörben, a kritikák megfogalmazása mellett sikerül a viszony baráti jellegének megőrzése érdekében mindent megtennünk. Ennek jegyében indult Washingtonba Szijjártó Péter külügyminiszter úr, aki először Luxemburgban vesz részt bemutatkozó látogatáson a Külügyi Tanácson, ezt követően pedig Washingtonba utazik, ahol nyilvánvalóan kíváncsian várja ő is és mindannyian, hogy a két nemzet barátsága jegyében milyen kritikákat kapunk, milyen vélemények fogalmazódnak meg, hiszen jelen pillanatban - az államtitkár úr rövid beszámolóját és áttekintését megelőlegezendő -, én nem látom azt, hogy a sajtótudósítások ellenére miben és hogyan romlott volna meg a magyar-amerikai viszony. Egyelőre az Amerikai Egyesült Államok budapesti ügyvivője azokat a hiteles információkat, amelyek magyarországi korrupciós folyamatokra vonatkoznának, semmilyen formában nem adta át Magyarországnak kormányának, de erről talán majd egy későbbi, az államtitkár úr felszólalása, illetve vázlatá utáni hozzászólásban térnék ki. Köszönöm szépen, elnök úr, és ha megengedi, akkor szeretném átadni a lehetőséget Magyar Levente államtitkár úrnak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Mielőtt átadnám Magyar Levente államtitkár úrnak a szót, megnyugvással hallottam, hogy a magyar kormány az Amerikai Egyesült Államokat stratégiai partnernek tekinti, és baráti szálakat fűz az Egyesült Államokhoz. Sokat tehet a magyar kormány azért, hogy ez a homály és ez a kétely, ami most rátelepedett erre a kapcsolatra, ez elosztásra kerüljön, és bízom benne, hogy a bizottság ülése és az azt követő kormányzati intézkedések ebben segíteni fognak.

Akkor államtitkár úr, öné a szó, tegye meg, hogy röviden összefoglalja az eseménytörténetet, az elmúlt napok történéseit.

Magyar Levente (Külgazdasági és Külügyminisztérium) hozzászólása

MAGYAR LEVENTE államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Nem szeretnék csalódást okozni a tisztelt bizottságnak és még kevésbé az érdeklődő magyar közvéleménynek

azzal, hogy nem tudjuk, nem tudom kielégíteni azt a jogosan jelentkező információigényt, ami ezen rendkívüli horderejű ügyben jelentkezik, ugyanis rendkívül kevés információ és használható, konkrét, hiteles adat áll rendelkezésre. Azt azonban meg tudjuk tenni, hogy röviden összefoglaljuk kronologikus sorrendben, hogy az elmúlt hetekben mi történt ebben a kiemelten fontos ügyben.

Legelőször is október 6-án, tehát kerekén két héttel ezelőtt jelentkezett nálam André Goodfriend amerikai ideiglenes ügyvivő azzal az információval, hogy állítólag hiteles értesülések alapján az Amerikai Egyesült Államok kormánya úgy döntött, hogy tíznél kevesebb számú magyar kormányzati tisztviselőtől megtagadják az Amerikába való beutazás jogát. Ez nem vízumtilalmat jelent, mert vízummentességi megállapodás van érvényben a két ország között, hanem arra vonatkozik, hogy ha ezek az illetők regisztrálni kívánnak abban a rendszerben, amelyik arra biztosít az amerikaiaknak jogot, hogy előzetesen szűrjék a belépni szándékozókát, akkor ezt a kérelmet meg fogják tagadni.

Arról, hogy pontosan mik ezek az információk, kitől kaptak értesülést, illetve kiket érint ez az intézkedés, nem volt hajlandó az ügyvivő úr semmit elárulni.

Egy héttel ezután, miután továbbra sem jutottunk információhoz, október 13-án Sziijártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr magához kérte Goodfriend ügyvivő urat, és ő is személyesen érdeklődött az ügyvivő úrnál arról, hogy mi áll ezen intézkedések hátterében, noha még akkor sem tudtuk azt, hogy kiket illet ez az intézkedés, illetve egyáltalán értesítették-e már az egy héttel korábbi jelzés alapján az érintetteket. Goodfriend ügyvivő úr gyakorlatilag megismételte azt, amit egy héttel korábban mondott, magyarul elmondta, hogy nagyjából milyen számban vannak érintettek, de arról továbbra sem volt hajlandó nyilatkozni egyáltalán, hogy kik ezek, illetve mik a pontos vádak.

Október 16-án, három nappal később a sajtóban megjelentek különböző hírek azzal kapcsolatban, hogy mi áll ezen intézkedéssorozat mögött, azonban ennek nem tudtunk nagyobb hitelességet adni, mint az amerikaiak eredeti jelzésének tekintve, hogy még akkor sem mondtak amerikai partnereink semmit az okokról és indokokról. Mivel azonban a sajtóértesülések alapján Goodfriend ügyvivő úr úgy érezte, hogy ki kell állni a nyilvánosság elé és tájékoztatni kell a közvéleményt erről a lépésről, azt meg is tette. Október 16-án este tartott sajtótájékoztatót, amelyben megismételte az október 6-án számomra elmondottakat.

Ezek után egy nappal később, október 17-én Sziijártó Péter miniszter úr újfent bekérte Goodfriend ügyvivő urat, és az előző este elmondottakra hivatkozva, miszerint az amerikaiaknak hiteles információik vannak magyar kormányzati korrupciós ügyekről, és erre hivatkozva hozták meg azon döntésüket, hogy az állítólagos érintetteket nem engedik Amerikába belépni, erre hivatkozva miniszter úr kérte az ügyvivőt, hogy adja át számunkra, a kormányzat számára a megfelelő intézkedések, hatósági lépések megtétele érdekében ezen hiteles információkat. Az ügyvivő ezt tudomásul vette, ezt megerősítette egy szóbeli jegyzék, amit átadtunk számára, és gyakorlatilag itt tartunk, azóta is várjuk az amerikaiaktól a tájékoztatást. Annyit pontosítanék még, hogy október 17-én én fogadtam Goodfriend ügyvivő urat. Sziijártó Péter személyesen október 16-án találkozott vele, október 6-án és október 17-én jómagam. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kaptunk egy időrendi, eseménytörténeti kronológiát. Kérdezem tisztelettel a miniszter urat, államtitkár urat, hogy kívánja-e kiegészíteni az elhangzottakat.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Ha megengedi, a lépés értékelésével kapcsolatban mondanék néhány dolgot. A kormány általános

álláspontját ismertetném, amely nyilván az egész kormányzatra egyértelműen és egyhangúlag vonatkozik. Ahogy ön is említette, képviselő úr és amiben, azt hiszem, a magyar parlamentben konszenzus van, hogy Magyarország stratégiai szövetségesként és partnerként tekint az Amerikai Egyesült Államokra, sőt az az igazság, hogy mi egy ezeréves államtörténettel rendelkező ország vagyunk ugyan, amire nagyon büszkék vagyunk, és lehetünk is, mégis Amerikához nézve vagy a világ más, manapság sikeres nemzeteihez nézve egy kicsi ország, egy kicsi nemzet vagyunk. Nekünk Amerika barátságára, segítségére és támogatására van szükségünk ahhoz, hogy sikeres ország és sikeres nemzet lehessünk.

Ennek jegyében, miután mi barátságot, segítséget és támogatást várunk az Amerikai Egyesült Államoktól, ezért nehezen értelmezhető az Amerikai Egyesült Államoknak ez a lépése, amit természetesen tiszteletben tartunk, nem vitatjuk annak jogszerűségét, hiszen az amerikaiaknak erre természetesen joguk és lehetőségük van. A segítségüket kérjük azonban ahhoz, hogy pontosan megismerhessük annak a hátterét, ami ehhez a konkrét jogi lépéshez vezetett. Természetesen ennek a bizottságnak is tárgya lehetne, vagy a bizottsági ülés része lehetne általában áttekinteni az amerikai-magyar együttműködést, mi az, amiben egyetértünk, és mi az, amiben nem értünk egyet. Ezt a Külügyi bizottság jó néhány alkalommal az elmúlt években megtette. Természetesen a kormány kész ebben a vitában is részt venni akár itt, akár a parlamentben.

A konkrét ügy, ha jól értettem a külügyi államtitkár és a külügyminiszter beszámolóját, egy jogi aktus. Az Amerikai Egyesült Államok elnöki döntése alapján van arra lehetősége, hogy bárkitől megtagadja az Amerikai Egyesült Államokba való belépést. Ez egy jogi aktus. Ezt a jogi aktust a magyar kormány természetesen tiszteletben tartja, tudomásul veszi. Mást nem tehet, teszem hozzá, azonban barátként és olyan országgént, amelynek segítségre és támogatásra van szüksége. Szeretnénk megismerni ennek a konkrét jogi aktusnak, jogi lépésnek a hátterét, főleg úgy, hogy az Amerikai Egyesült Államoknak, az Amerikai Egyesült Államok budapesti ügyvivőjének hiteles információja van állítása szerint arra nézvést, hogy ez miért következett be.

Ezt, valamint a beutazási tilalom alá eső személyeket és a személyek miatti okot, tehát hogy a személyek miért kerültek kiválasztásra, a magyar kormánnyal hivatalosan mind a mai napig nem ismertették. Én arra a kérdésre, elnök úr, hogy kitől tagadták meg a belépést, nem tudok önnek hivatalosan választ adni, és arra sem tudok válaszolni, hogy ezt miért tette meg az Amerikai Egyesült Államok. Nagyban könnyítené a helyzetet, ha az Amerikai Egyesült Államok kormánya, mivel hiteles információi vannak, átadná legalábbis részben, vagy megismertetné, vagy barátként segítene ezeknek az információknak a megismerésében és értelmezésében. Nyilvánvaló, hogy szívesen állunk mindannyian tucatszám, sőt ezrével a bizottság és a nyilvánosság rendelkezésére, de enélkül nem tudunk választ adni a két alapvető kérdésre, hogy ki és miért érintett az Amerikai Egyesült Államok kormányának véleménye szerint ebben az ügyben.

Én az Amerikai Egyesült Államok kormányától a magyar kormány képviselőjében segítséget szeretnék kérni itt, a bizottsági ülést is felhasználva és a nyilvánosságot felhasználva. Segítséget szeretnék kérni, hogy megismerhessük ennek az ügynek a konkrét hátterét, és a támogatásukat szeretnék a helyzet tisztázásához kérni, a hagyományosan jó viszonyra tekintettel, amely az amerikai nép és a magyar nép között van, és amely kormányoktól, a kormányok politikai meggyőződésétől, a kormányzati tisztségviselők politikai meggyőződésétől teljesen független. Szerintem az amerikai nép segíteni akar Magyarországnak, és a magyar népnek pedig szüksége van ebben a helyzetben az amerikai nép és az őt képviselő kormány segítségére. Köszönöm szépen, elnök úr.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Ön szinte a gondolataimba lát, hiszen még nem jutott el oda, hogy kérdezsek, természetesen fogok, de kétségkívül amit ön elmondott, az tárgya a bizottsági ülésnek. Azt pedig megnyugvással vettük tudomásul, hogy már-már az elmúlt évtizedeket idéző szép szavakkal méltatta a népek barátságát, tehát az Egyesült Államok és a magyar nép barátságát. Volt ilyen korábban más népekkel is. Nagy tisztelettel azt javasolnám, hogy ha a miniszter urak nem kívánják kiegészíteni, illetve az államtitkár urak, akkor elkezdenénk a bizottsági ülésnek azt a részét, amikor tisztázzuk, hogy egészen pontosan a képviselők hogyan látják ezt a kialakult helyzetet. Azt leszögezném, hogy azt megnyugvással vettük tudomásul, hogy az Egyesült Államokhoz fűződő viszony kétséget kizáróan baráti, stratégiai, szövetséges, és az amerikai nép és a magyar nép barátsága megdönthetetlen.

Abban segítsen nekünk, miniszter úr, mert ön fogja össze a koordinációt, hogy adott esetben azt tudjuk, hogy az Egyesült Államok nem adja ki a gyakorlat szerint ezeket az információkat, hiszen eddig ez volt a gyakorlat, hogy csak az érintettel közlik ezt az információt, ezt a beutazási tilalmat, hogy ne járjunk úgy, hogy Godot-ra várunk, és nem történik semmi. Próbálkozunk azzal, hogy a magyar kormány a köztisztviselői, állami tisztviselői karban kormányzati szereplők között tud ilyen vizsgálatot tartani, hogy kik azok, akik ebben érintettek. Például lehetőségük van önkéntesen nyilatkoztatni az állami vezetőket, hogy vajon ők érintettek-e ebben az ügyben, hiszen azt tudjuk, ön is elmondta, a minisztérium is, a Külügyminisztérium is, hogy az érintettekkel közölték. Rendelkezésre áll a kormánynak ilyen típusú lehetőség.

A második kérdés Tasnádi államtitkár úrhoz szól. A Nemzeti Védelmi Szolgáltatnak nagyon széles körű hatásköre van, és ez már a nemzetbiztonságot érintő, de még nyílt ülésen feltehető kérdés, hogy milyen lehetősége és milyen eszközei, milyen céljai vannak a Nemzeti Védelmi Szolgáltatnak a kialakult helyzetben azzal kapcsolatban, hogy állami tisztviselői kört érintő, mondjuk úgy, korrupció gyanúja lengi be ezt az ügyet.

A Külügyminisztériumhoz lenne még egy kérdésem. Mégis ki az a személyi kör, mennyire határolták körbe, akik ebben érintettek? Tíznel kevesebb, de mégis tettek-e az állami protokoll vagy a külügyi protokoll szerint utalást arra, hogy ennél jobban behatárolható lenne ez a tisztviselői, kormányzati tisztségviselői kör? Ez egy picit homályosabban hangzik, és az amerikai és a magyar gyakorlat szerint ez mást jelenthet. A Külügyminisztérium tehát a protokoll szerint be tudja-e határolni, hogy ez milyen kört érint. Ez lenne a kérdés az államtitkár úrhoz. Természetesen lenne egy kérdésem a miniszter úrhoz is, az igazságügyi miniszter úrhoz.

Nem olyan régen egy fajvédő konferenciát próbáltak megszervezni Budapestre, amelyben az amerikai szervezetnek, ennek a társaságnak különböző tagjai kíséreltek meg Magyarországra eljutni, illetve itt egy konferenciát tartani, eljutni sikerült is. Ezzel kapcsolatosan egy idegenrendészeti eljárás zajlott, amely amerikai állampolgárt is érintett. Segítsen abban értelmezni nekünk, miniszter úr, hogy amerikai részről ez az eljárás pontosan hogyan van. Azt értjük, hogy indokolás nélkül megtagadható, de hasonlít-e ez a magyar idegenrendészeti eljáráshoz, ez is egy ilyen indokolás nélküli, határozattal való megtiltást jelent, ami szabálysértés a magyar jog szerint? Hogyan kell ezt az eljárást értelmezni, és mutat-e valamilyen analógiát a magyar eljárással? Hiszen azt ne felejtjük el, hogy nem olyan régen a magyar hatóságok megtiltottak amerikai állampolgároknak belföldi tartózkodást, egyébként helyesen, mielőtt ez kérdés lenne, nagyon helyes, hogy ilyen fajvédő konferencia nem kerül

megrendezésre, és aki ilyet szeretne, azt ne engedjék be az országba, csak a két jogintézményben van-e valamilyen hasonlóság.

Nekem ez a négy kérdésem lett volna, és akkor természetesen alelnök úrnak átadom a szót, ha ő is szeretne kérdezni. *(Jelzésre:)* Alelnök úr jelezte, hogy nem, akkor Szél Bernadett, Mirkóczki képviselő úr, és természetesen sor kerül majd a nem bizottsági tagokra is. Először a bizottsági tagok - látom Vadai és Szelényi képviselő asszonyt, természetesen ők is szót fognak kapni -, de először Szél Bernadett, parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönöm szépen miniszter uraknak és államtitkár uraknak is a beszámolót. Összességében azt kell mondjam, hogy azt gondolom, egy kicsit túl sokat beszéltek Amerikáról a felvezetőjünkben, és túl keveset beszéltek Magyarországról, márpedig a Nemzetbiztonsági bizottság ülésén vagyunk, és azt gondolom, hogy itt is, de elsősorban az ügy kapcsán is nekünk Magyarországról kell beszélnünk.

Miniszter úrhoz intézném az első kérdésemet, ami arra irányul, hogy igazából mi volt az akadálya annak, hogy a magyar kormány a saját hatáskörében nem kezdte meg ennek az ügynek a kivizsgálását. Mi az oka annak, hogy a magyar kormány gyakorlatilag az elmúlt napokban semmit nem tett annak érdekében, hogy közelebb kerüljünk ahhoz, hogy megértsük ennek a botránynak a lényegét, vagyis meg tudjuk azt, hogy konkrétan kik azok a személyek, akik érintettek, és konkrétan milyen ügyről van szó. Ugyanis én azt gondolom, hogy miután, ha jól összeszámoltuk Goodfriend úr többször is járt a Külügyminisztériumban, sajtótájékoztatókat tartott, és mindannyiszor elmondta, hogy ő a saját törvényei miatt nem fogja tudni kiadni ezeket a neveket se Magyarországnak, se másnak.

Azt gondolom, hogy Magyarországnak tiszteletben kell tartania azt, hogy egy másik ország a saját törvényei szerint kíván eljárni, hasonló esetben mi is ezt várnánk más országoktól. Tehát teljesen nyilvánvaló, arra várni, hogy az amerikaiak átadják ezeket a neveket, ez teljesen hiábavaló, nem fogják megtenni, vannak törvényeik, ezek hatályosak, nem tegnap lettek hatályosak, ismerjük őket. Innentől elkezdve a magyar kormánynak két lehetősége van. Az egyik lehetősége az, hogy kivizsgálja ezt az esetet, mondjuk, megnézni a 2010. évi XLIII. törvényt, megnézi, hogy kik azok a tisztviselők, és kik azok a kormánytagok, akik az amerikaiak beszámolója alapján érintettek lehetnek az ügyben, és mondjuk, ezeket az embereket egyenként bekérletik a Miniszterelnökségre, és megkérdezik tőlük azt, hogy tisztelt uram, asszonyom, ön érintett-e, és ha igen, akkor mi a vád ön ellen.

Itt rögtön akkor kihasználnom az alkalmat, hogy igazságügyi miniszter úr is a körünkben van, megkérdezem, hogy van-e ilyen kötelezettsége a kormánytagoknak, illetve tágabban értelmezve a 2010. évi XLIII. törvény szerinti személyeknek arra vonatkozóan, hogy ha a tudomásukra jut az, hogy övelük kapcsolatban nemzetbiztonsági kockázat áll fenn, például kitiltják őket egy adott országból, mondjuk az Egyesült Államokból, kötelességük-e nekik jelenteni ezt valakinek ebben az országban. Hogy teljesen világos legyen mindenki számára, a 2010. évi XLIII. törvény olyan személyeket nevesít, mint például a NAV vagy például a GVH, de akár a kormánytagok is, tehát itt tágabban értelmezve vélhetően a Goodfriend úr által megnevezett körnek egy tételes felsorolását jelentheti. Ezért mondom azt, hogy jó kiindulópont lenne egy kormányzati vizsgálathoz.

Ezen túlmenően még egy szempontra szeretném felhívni a figyelmet. Én értem, hogy önök külpolitikai szemszögből próbálják ezt az egész esetet megközelíteni, viszont itt Magyarországon ennek van egy másik vetülete, mert az egy dolog, hogy hazánk külpolitikai cselekvőképességét meglehetősen behatárolja egy ilyen ügy, főleg, ha egy ilyen ügy eszkalálódik, de itt, Magyarországon belül ez egy bizalmi válsághoz is

vezethet, és pontosan azért, mert itt az derült ki az elmúlt napokban, hogy itt kőkeményen a NAV is érintett lehet ebben a botrányban, NAV-vezetőket nevesítettek.

Jelenleg ebben az országban az adóforintok felett a NAV-nak van lehetősége kalkulálni, számolni, s egyáltalán, ha a NAV-nak bármilyen szinten is az érintettsége egy ilyen botrányban felmerül, azt gondolom, hogy ez hosszú távon is alkalmas arra, hogy Magyarországon a közbizalmat aláássa és akár a magyar adófizetői morált is még rosszabb irányba vigye. Úgyhogy én azt gondolom, tisztelt miniszter urak és államtitkár urak, hogy önöknek gondoskodni kellene arról, első körben, hogy kiderüljön, a NAV-nak valóban fennáll-e az érintettsége.

Az elnök asszony szerintem egy meglehetősen rossz módszert választott, nem nyilatkozott, kapott a sajtóból megkereséseket, nem nyilatkozott, és ugyanakkor nem cáfolta azokat a híreket, amelyekkel az ő általa vezetett intézmény - azt nem tudom, hogy személy szerint ő-e vagy az ő kollégái - úgymond hírbe kerültek. Azt gondolom, hogy ez teljes mértékben járhatatlan út. Miniszterelnök úrnak kellene gondoskodnia arról, hogy minél hamarabb minden egyes adófizető magyar állampolgár számára világossá váljon az, hogy vajon a NAV benne van-e egy korrupciós botrányban vagy nincs benne, kik azok, akik a NAV részéről benne vannak, pontosan mi ennek a korrupciónak a lényege, és mindenképpen gondoskodni kellene róla, hogy megtisztítsák az adóhivatalt, ha ilyen fertőzés ott felütötte a fejét. Nem kell mondanom, hogy nem először kerül a NAV ilyen helyzetbe, mi voltunk az a frakció, amelyik próbált NAV vizsgálóbizottságot kezdeményezni, pontosan azért, mert nem ez az első eset a NAV-val kapcsolatban.

Még egyszer köszönöm, hogy itt vannak, eljöttek és elmondták, amiket elmondtak, viszont azt gondolom, hogy ez nem annak a helye, hogy szólamokat hallgathassunk arról, hogy a népek között milyen barátság van, hanem ez annak a helye, hogy megvizsgáljuk azt, hogy a magyar kormány mit tett az ügy felgöngyölítése érdekében, és hogyha nem tette ezt meg, vajon miért nem tette meg. Mivel nyílt ülés van, amit az LMP kezdeményezett - és nagyon örülök, hogy ezt sikerült is megvalósítani -, azt gondolom, itt van az alkalom, hogy minden egyes magyar állampolgár felé közvetítsék azt az üzenetet, hogy a miniszterelnök úr személyesen és az ő apparátusa mindent meg fog tenni annak érdekében, hogy a NAV, mint olyan ne kerülhessen ilyen botrányba, vagy ha ilyen botrányban van, akkor gondoskodjanak a kitisztításáról. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Mirkóczki képviselő úr, parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Elnézést, elnök úr, ha lehet, akkor három kérdés után válaszolni szeretnénk.

ELNÖK: Igen, lesz rá mód a képviselői kérdéseket követően. Mielőtt az egyéb képviselők fölteszik a kérdéseiket, akkor öné lesz a szó.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm én is a beszámolót, bár túl okosak nem lettünk tőle. Igyekszem nem megismételni a már előttem fölített és általam is felírt kérdéseket. Nagyon röviden miniszter úr bevezetőjére azért reagálnék, szerintem pártállástól függetlenül sok magyar állampolgár nevében, hogy ezt a nagy-nagy barátságot és hálát, amit miniszter úr az amerikaiak felé elmondott most, én a lehallgatási botrány óta erős túlzásnak érzem, főleg úgy, hogy nem kizárt, hogy ezek a vélt vagy valós korrupciós ügyek vagy adatok, amikről most még nem tudunk, ezek pont ebből a lehallgatási procedúrákból

származnak. Talán jó lenne tovább folytatni ezt a vizsgálatot, hogy hogyan is állunk ezzel kapcsolatban.

Ami nekem még konkrét kérdésem, és nem hangzott el, az az, hogy a washingtoni magyar nagykövetség rendelkezik-e bármilyen adattal ezzel kapcsolatban, adott esetben érkezett-e hozzá magyar állampolgárokról, nemcsak kormányzati tisztviselőkről vagy szereplőkről, vagy gazdasági szereplőktől bármilyen panasz, hogy őket akármilyen beutazási procedura keretében bonyodalom, ne adj' isten, a legrosszabb, kitiltás érte, és ez iránt nyilván a magyar kormány már tájékozódott.

Valamint én szeretném meghallgatni - nem tudom, hogy nyílt ülés keretében ez lehetséges-e -, hogy az Információs Hivatalnak van-e bármilyen adata az ügygel kapcsolatban, merült-e fel bármi, hiszen azért az Amerikába rendszeresen járó kormányzati, gazdasági, mondjuk úgy, csúcsszereplők - nincsenek túl sokan, azért nem ugyanaz, mint amikor Bécsbe mennek magyar állampolgárok -, és természetesen, hogyha olyan jellegű adat van, akkor nyilván ezt nem lehet nyílt ülés keretében megtenni, de én erre mindenképpen kíváncsi lennék. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az előbb, bocsánat, nem udvariatlanságból, de úgy értettem, hogy a nem nemzetbiztonsági bizottsági képviselők esetében használtam az egyéb szót; természetesen a DK és az Együtt PM képviselő asszonya is szót fog kapni.

Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

Válaszok

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. A kollégáimmal megpróbálunk válaszolni a feltett kérdésekre. Legelőször is azt szeretném elmondani, elnök úr, hogy én óvnék a pikírt vagy cinikus megjegyzésektől, ami a két nép barátságára vonatkozik, mert szerintem ez nagyon komoly, ami az elmúlt egy hétben történt, és valóban alkalmas arra, hogy akár Amerikában, akár Magyarországon a két országgal kapcsolatos egymás iránti bizalmat megrendítse.

Azt gondolom, lehet másképp fogalmazni, és nem biztos, hogy a szavaim visszaadták a két nemzet közötti együttműködés jelentőségét. De higgye el, hogy ebben az országban sokan élnek olyanok - a világról nem is beszélve -, akik magyarként 1945-ben vagy 1956-ban, vagy az emigrációban igenis komoly segítséget és támogatást kaptak az Amerikai Egyesült Államoktól. Például százezer számra fogadott be az Amerikai Egyesült Államok magyarországi menekülteket, segítette őket és teremtett nekik egzisztenciát, akik közül nagyon sokan 1990 után visszajöttek, éppenséggel őrzik a kettős identitásukat vagy éppen újra magyar állampolgárok lettek, és megtalálták ismét a hazájukat. Ezért nagyon óva intenék attól, hogy alábecsüljem a két nép közötti viszonyra gyakorolt hatását az ilyen vagy ehhez hasonló ügyeknek, mert szerintem minden ország együttműködésének az alapját az adja meg, hogy a két nép között milyen a viszony, és szerintem a magyar kormány számára az a legfontosabb kötelezettség, hogy a két nép, a két nemzet között kifejezetten baráti a viszony és a hozzáállás. Szeretnek bennünket Amerikában, és azt hiszem, az amerikaiakat is szeretik Magyarországon.

Szeretném azt is megjegyezni, hogy a kormány ezt az ügyet kifejezetten komolyan veszi, tehát szó nincs arról, hogy ezt az ügyet elbagatellizálnánk, szőnyeg alá söpörnénk vagy bármilyen formában is negligálnánk, relativizálnánk, hiszen nyilván ez az ügy lesz az egyik fontos apropója annak, hogy Szijjártó Péter külügyminiszter úr Washingtonban megpróbál tájékozódni és a barátoktól segítséget kérni, hogy az egész helyzetet próbáljuk értelmezni.

Azért van szükségünk a barátok segítségére, mert természetesen még rajtam kívül 900 ezer kormánytisztviselőt meghallgathatnak önök, senki nem tud arra a kérdésre válaszolni, hogy ki az, akinek a beutazását megtiltották az Amerikai Egyesült Államokba, és nem tudnak arra a kérdésre sem válaszolni, hogy ezt milyen oknál fogva tették meg, tekintettel arra, hogy az Amerikai Egyesült Államok semmilyen információt nem ad át. Én minden kérdésre válaszolok - ha megengedik, akkor a köztársasági elnök úr beszédén szeretnék részt venni -, akár utána folytathatjuk heteken, napokon, hónapokon keresztül. Nem tudok arra a kérdésekre válaszolni, hogy az Amerikai Egyesült Államok kormánya a budapesti konzulátuson vagy követségen keresztül mely magyar állampolgárokat tiltott ki az Egyesült Államokból, és milyen oknál fogva tette ezt.

Az egy jó felvetés, hogy a 900 ezer magyar állami alkalmazottat egyesével kérdezzük meg, hogy ők kaptak-e ilyen típusú üzenetet, közlést, írást, indoklást. Ráadásul én abban sem látok kristálytiszttán, hogy az Amerikai Egyesült Államoknak kell-e indokolnia, hogy ha valakit kitiltanak az Amerikai Egyesült Államok területéről. Tudomásom szerint az Amerikai Egyesült Államok jogrendszere alkalmat ad arra, hogy indoklás nélkül tiltsanak ki valakit az Amerikai Egyesült Államokból. Ez még nehezebbé teszi a helyzetet, mert ha az illető maga sem tudja, hogy miért tiltják ki, illetve nem közölnek vele semmit sem, akkor én hogy kérhetném rajta számon, akiről nem is tudom, hogy kicsoda, és önök hogy tudják rajtam számon kérni, akiről én azt sem tudom, hogy kicsoda, és ő sem tudja, hogy miért tiltották ki, illetve ennek nyilvánvaló okát nem adhatja. Az egy egészen más kérdés, hogy ha valakit Magyarországon jogerősen bűncselekmény elkövetése miatt szankció ér, és ennek a szankciónak az analógiájára más országok megtagadják tőle a beutazást, de nem tudom, hogy ilyen esetről van-e szó, és nem világos számomra, hogy mire gondol az ügyvivő, amikor kormánytisztviselőkről beszél.

Természetesen az LMP frakciójának a kérését, hogy a kormány kiemelt állami vezetőket nyilatkoztasson, tolmácsolni fogom a miniszterelnök úrnak. Hozzáteszem, hogy nincs ilyen tájékoztatási kötelezettségük. Nincs ilyen tájékoztatási kötelezettségük. Ez idáig senki, egyetlenegy állami vezető nem tájékoztatta a kormányzatot arról, hogy őt ilyen kitiltás érte volna. Amennyiben tájékoztatja is, hogy ha nem közlik vele az indokát, vele személy szerint sem, akkor kérdés az, hogy mi alapján lehetne vele szemben eljárni. Egyvalaki tudja a rejtélyt megoldani, ez az Amerikai Egyesült Államok kormánya és az Amerikai Egyesült Államok budapesti ügyvivője, mert valakinek mégiscsak tudnia kell, hogy ha valakit kitiltottak, azt miért tették.

Érdemes volna önöknek is segíteni abban, nem mondom, hogy hívják ide, mert azt nyilván nem lehet, de önöknek is segíteniük lehetne abban, hogy megkérdezik nagyon egyszerűen magyar állampolgárként, hogy vajon állampolgártársainkat, akiket szerintem az ártatlanság véelme, bármit kövessenek is el, ugyanúgy megillet jogerős magyar bírói döntés hiányában, mint bárkit máshol a világban. Szerintem az ártatlanság véelme még annak is kijár, akit kitiltottak. Csak jogászként mondom - egykori professzorom, igazságügyi miniszter úr erősen bólogat -, az ártatlanság véelme őket is megilleti, hiszen nem tudjuk, hogy őket most bírósági ítélet alapján tiltották ki Amerikából, rájuk néztek és az arcuk színe vagy a két fülük állása miatt tiltották ki Amerikából. Ezért volna jó tudni azt, hogy milyen hiteles információk állnak rendelkezésre.

Tehát hiteles információk hiányában azt tudom önnek mondani, képviselő asszony és képviselő urak, hogy nem tudunk tovább lépni, és nem tudunk vizsgálatot elrendelni. Megértem önt, hogy vizsgálatra van szükség. Igaza van, vizsgálatra van szükség. Ki ellen? A magyar kormány, a Nemzetgazdasági Minisztérium felügyeli az adóhatóságot. A Nemzetgazdasági Minisztériumnak jelen pillanatban nem áll hiteles

információ a rendelkezésére arra nézvést, hogy ott bármiféle törvénytelenység vagy visszaélés került volna elkövetésre. Amennyiben ez az információ rendelkezésre áll, akkor a magyar törvények alapján köteles eljárni, amennyiben bűncselekmény alapos gyanúja merül fel, köteles büntetőeljárást indítani egy feljelentés keretében. Ez nem gyerekjáték, szeretném mondani. Ha valaki állít valamit, hogy hiteles információja van, és ráadásul kormánytisztviselőkről beszélünk, azzal segíti ennek az országnak a boldogulását, ha ezeket az információkat rendelkezésünkre bocsátja, és akkor nyugodt lehet abban, hogy kötelességünk szerint fogunk eljárni. Természetesen meg fogunk mindent vizsgálni, vizsgálatokat fogunk elrendelni nemcsak a személyek, hanem a szervezetek vonatkozásában is, hogy megértsük és feltárjuk az összefüggéseket. De amíg nincs információnk, a magyar kormánynak, még egyszer mondom, nincs hiteles információja arra nézvést, hogy a NAV működését - ön hírbe hozta most itt az előbb a NAV vezetőit. Van önnek hiteles információja arról, hogy róluk van szó azon kívül, hogy ezt leírták az újságírók? A NAV-nál dolgoznak 43 ezren. Melyik NAV-osról beszélünk? Melyikről beszélünk? Van önöknek hiteles információjuk arról, hogy X. Y. budapesti vagy vidéki városban ilyen és ilyen utcában lakó, ekkor és ekkor született emberrel szemben alkalmazott az Amerikai Egyesült Államok bármiféle intézkedést? Amennyiben ez az információ megvan, akkor van arra nézve információjuk, hogy miért tette ezt? Vagy kötelezhető ez a magyar magánszemély arra, hogy elmondja a magyar kormánynak, hogy vele szemben ezt miért alkalmazták?

Biztos az igazságügyi miniszter úr közelebb visz ennek a kérdésnek a megoldásához, de még egyszer szeretném sokadjára, nem papagáj módjára ismételni, hogy a magyar kormánynak nincs hiteles információja. El tudja mondani Tasnádi államtitkár úr, kollégám, hogy az ön által felvetett és talán ebben a bizottságban is tárgyalt - többen itt voltunk - ügy kapcsán ami a NAV-ot illette, milyen eljárás zajlik. Tudomásom szerint ráadásul büntetőeljárás van folyamatban. Ha arról az ügyről beszélünk, ha azt kérdezi tőlem, fogalmam sincs, hogy ez az az ügy, amivel összefüggésbe hozható bármiféle kitiltás, amit az előbb szóba hozott a NAV működését illetően. A NAV egyik korábbi munkatársa állításokat fogalmazott meg, ott tudomásom szerint büntetőeljárás van jelen pillanatban, nyomozás van folyamatban. Ha ez igaz, akkor még érthetlenebb, hogy a nyomozás lezárulta előtt valakit, aki az ügyben talán érintett, jogerős döntés nélkül szankcionálnak bárhol a világban. Akkor a magyar állammal szemben nem ez a kérdés, képviselő asszony, hanem az, hogy miért nem védi meg az állampolgárait.

Ezért mondom, hogy a barátság, a két nép közötti barátság megmérgezésére és tönkretételére is alkalmas lehet ez a fajta hozzáállás, ugyanis ha deklarációról van szó, kinyilvánításról van szó, és a következő napokban nem kapunk érveket, nem kapunk magyarázatot, nem kapunk hiteles magyarázatot, hiteles információkat, akkor azt hiszem, ez nagyon sok állampolgárban kérdéseket fog felvetni. Meg fogják kérdezni az emberek, hogy ezek szerint Amerikában lehetséges az, hogy valakire rámutatnak, és onnantól kezdve az bűnös anélkül, hogy egy bíróság elítélte volna, és lehetséges az, hogy ez egy magyar állampolgár, akire rámutatnak Amerikában, és onnantól kezdve az korrupt, csaló bűnöző, akit bírósági ítélet hiányában el kell marasztalnunk? A magyar jogállami jogelvekbe hiteles információ hiányában ez nem illeszthető bele. Akkor tudunk eljárni, akkor tudunk jogszerűen fellépni jogállami keretek között, ha van információnk arra nézve, hogy kire vonatkozik ez, és van információnk arra nézve, hogy miért történhetett ez, mi a vélelem velük szemben. Amerika a saját joga szerint természetesen ezt megteheti. Erről van egy elnöki deklaráció, senki nem vitathatja ezt. Azt hiszem, mi barátként elvárhatunk annyit, hogy valamit ezzel kapcsolatban nekünk mondanak. Egyelőre nem tudunk ki ellen vizsgálatot folytatni, mert nincs tudásunk erről, és nem tudunk mi miatt vizsgálatot folytatni, mert arra

nézve sincs tudomásunk, hogy miért van. Ismerjük az újságokban, követjük, félreértés ne essék, ismerjük az újságokban megjelent kérdéseket.

Erre még azt is tudnánk mondani, hogy például a NAV működésével kapcsolatban nyomozati cselekmények vannak jelen pillanatban folyamatban, amelynek nem tudjuk az eredményét. Akkor ne várjuk meg az eredményt, és azért, mert az Amerikai Egyesült Államok vélelmezhetően valakinek megtagadja a beutazását az Amerikai Egyesült Államokba, akkor itt Magyarországon jogerős bírói döntés nélkül ezeket az embereket ítéljük el? Jól értem képviselő asszony kezdeményezését? Mert ha ez lenne a kezdeményezés, attól óva intenek a jogállami keretek között.

Én azt gondolom, hogy Magyarország és Amerika között több szövetségi szerződés is van, és barátként is kérhetjük ezt, szövetségesként kérhetjük ezt, hogy segítsenek bennünket a helyzet felismerésében és tisztázásában. Nézetem szerint ez az ügy érdemben befolyásolhatja a következő hetekben és hónapokban az Amerikai Egyesült Államok és Magyarország viszonyát. Az is egy fontos mondat, ha azt mondja Amerika, hogy a kormányzat működéséhez ezeknek az embereknek ilyen összefüggésben nincs köze, mert önök mit fognak mondani egy fél óra múlva vagy két óra múlva a parlamentben, hogy lám-lám, Amerika bizonyítványt adott, hogy az egész magyar kormányzat korrump; ezt fogják mondani, anélkül, hogy bármiféle ténybeli alapja lenne. Önök tulajdonképpen ez alapján az amerikai ügyvivői hozzászólás alapján, megnyilatkozás alapján fölhatalmazva érezhetik magukat. Ha én ülnék az önök helyében, valószínű én is megfontolnám ennek a lehetőségét, hogy lám-lám, itt van egy amerikai bélyegző az egész magyar kormányról. Csak ez nem a kormány ügye, mert mi embereket képviselünk, az egész országnak az ügye és egy népnek az ügye, amelyet most jelen pillanatban valakik, valahol lehet, hogy megpróbálnak megbélyegezni. Nem tudom, félreérthető a helyzet, félreérthető, félremagyarázható, politikailag kihasználható, Magyarország ellen fölhasználható a helyzet, ezért kérem az önök segítségét is, elsősorban azonban az Amerikai Egyesült Államok segítsen.

Professzor úr írt egyoldalnyi tanulmányt a jogi helyzetről, ha megengedi, elnök úr, akkor azt ismertetné.

ELNÖK: Köszönöm, akkor, miniszter úr, mintegy 40 percben öné a szó.

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter: Nagyon szépen köszönöm. Nagyon röviden: alapvetően a hatóságok eljárását, azt gondolom, hogy világszerte, de bizonyos alapelvek határozzák meg mindenhol. Idevesszük a fair eljárást, a tisztességes eljáráshoz való jogot, ezt tanítjuk az egyetemen minden diáknak. A tisztességes eljáráshoz való jognak is megvannak a szabályai az idegenrendészetben. Tehát, amennyiben a magyar jogszabályokat megnézzük, mert a kérdés arra vonatkozott, Magyarországra vonatkozott, hogy hogyan lehet, akkor különbséget kell tennünk, nyilvánvalóan a vízum meg nem adása, illetőleg a beutazási és tartózkodási tilalomra vonatkozó jogi szabályozásra nézve.

A vízumnál gyakorlatilag van egy jogorvoslati rendszer Magyarországon, amit először a konzulnál kell benyújtani, a konzultól pedig gyakorlatilag a Külügyminisztériumhoz kerül. A beutazási és tartózkodási tilalomnak az elrendelése is jogilag nagyon jól szabályozott Magyarországon, nevezetesen, tételesen föl van sorolva, hogy milyen alapokon lehet megszabni, meghatározni, hogy valakivel szemben elrendeljék, in concrete személlyel szemben. Az in concrete személlyel kapcsolatban: az egyik, ha az Európai Unió Tanácsának a nyilvántartásában szerepel valaki, az Európai Tanács nyilvántartására való rákerülésnél pedig az Európai Bíróságnak van szerepe, hogy gyakorlatilag valaki rákerül-e a nyilvántartásra, vagy nem kerül rá a nyilvántartásra, idetartozik az, ha Magyarország nemzetközi

kötelezettségeit sértené, ha az illető beérkezne Magyarország területére, és idetartozik a közegészségügy kérdése is. Tehát pontosan, tételesen meg van határozva a magyar jogszabályok által, hogy mik a beutazási tilalomnak, illetve a tartózkodási tilalomnak a jogi keretei. Ez egy rendszer.

Ezzel szemben léteznek más rendszerek természetesen, és nyilvánvalóan, ahogy a miniszter úr mondta, ez az amerikai rendszer. Az amerikai rendszer merőben más, mint a magyar rendszer vagy más európai rendszer. Hogyha megnézzük a francia, a brit vagy más szabályokat, akkor azok a magyar szabályozáshoz hasonlóak, ezzel szemben az amerikai rendszernek valóban van egy ilyen lehetősége, hogy az elnök gyakorlatilag fölteszi valakinek a nevét egy listára, a nevet nem tudjuk. Én úgy vagyok vele, az az igazság, hogy egyrészt van az ártalmatlanság vélelme - ez megint egy olyan alapelv, amit mindenkivel szemben hangsúlyozunk -, hogy ameddig valakit jogerősen el nem ítélték, addig ő ártatlannak tekinthető; egy. Ha csak jogilag nézzük a büntető törvénykönyvet, önfeljelentésre senki sem kötelezhető, tehát ezt ne várja el senki, hogy valaki magát feljelentsen. Önfeljelentés, ilyen nincsen, gyakorlatilag ez nem várható el a büntető törvénykönyv rendelkezései szerint sem.

Harmadsorban pedig vannak bűnüldöző szervek. A korrupcióval szembeni a fellépés alapvető érdeke Magyarországnak, alapvető érdek, azt gondolom, valamennyi országban, erre vannak EU-irányelvek, a pénzmosás elleni fellépéstől kezdve különböző nemzetközi szerződések. Magyarország ennek eleget tesz, a Legfőbb Ügyészség feladata, illetőleg a rendőrségnek, nyilvánvalóan a korrupció elleni küzdelem, amit magam is rendkívül fontosnak tartok, de egy olyan vélelmezésnél tartunk most, aminek én a jogi alapját a magyar jog szerint nem látom, amerikai jog szerint természetesen tudjuk, de bízom abban, hogy ez a kérdéskör azért előbb-utóbb rendeződni fog.

A magam részéről csak annyit, én az amerikai jogászoktól azt hallottam, akik itt dolgoznak - az AmCham-re hivatkozok, a Magyar-Amerikai Kereskedelmi Kamarára -, hogy rendkívül jól érzik itt magukat az amerikai cégek, én nem hallottam, mint miniszter, semmifajta panaszt arra nézve egyetlenegy amerikai cégtől, annak a jogászától, hogy bármifajta nehézségük lett volna a magyar hatóságokkal, vagy bármi gondjuk lett volna. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Államtitkár úr, öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Igen, ezt szerettem volna kezdeményezni, hogy Tasnádi államtitkár urat még a konkrét fölvetések kapcsán hallgassuk meg.

ELNÖK: Igen, Tasnádi államtitkár úrhoz és az külügyi államtitkár úrhoz is volt kérdés. Parancsoljon!

TASNÁDI LÁSZLÓ államtitkár (Belügyminisztérium): Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen. Először is én is felsőfokon szeretnék nyilatkozni a rendészeti együttműködésről, ami az Egyesült Államokkal meglévő. Talán kevesen tudják, de 2000-ben egy egyetértési nyilatkozat került aláírásra, amely kormányhatározattá emelkedett, és azóta nálunk működik az FBI Akadémia, amely nemzetközi vezetői képzésről szól, illetve közös nyomozócsoportunk van az FBI-jal, tehát napi az együttműködés. De ezt elmondhatom a titkosszolgálatokról is, hiszen legutóbb múlt héten, kedden - amiről szerdán be is számoltunk a Nemzetbiztonsági bizottságnál -, a nagykövetségről mind a CIA-összekötő, mind az FBI-összekötő, illetve a politikai osztály és a konzulátus munkatársaival megvitattuk a fajvédő konferencia kérdéseit, amelyben súlyos intézkedések történtek amerikai

állampolgárokkal szemben. Teljes egyetértésben fejeztük be ezt a megbeszélést, különösképpen azért is, mert ritka eset állt elő, az összes parlamenti párt egyetértésével történt a fajvédő konferencia lehetetlenné tétele.

Azt gondolom, hogy a folyamatosság ellenére mi is úgy véljük, hogy egyelőre nem kaptunk semmi olyan információt, ami arra utalna, hogy itt valami hatalmas korrupció lenne, amit az Egyesült Államok jelezne nekünk. Tehát a felületek megvannak mindenképpen, de ez idáig ez nem történt meg. Lehet, hogy a későbbiek során megtörténik, hiszen az FBI-összekötő a jövő hétre kért egy találkozót tőlem.

Azt gondolom, hogy a védelmi szolgálat továbbra is működik, tehát félreértés ne essék, itt a miniszter úr által említett nagyszámú NAV-os körében azért van korrupció, tehát itt vannak nyílt eljárások és titkos eljárások is, tehát nem arról van szó, hogy nincs ügy a NAV-ban, de valóban, ami a sajtóban elhangzott, arról mi sem tudunk nyilatkozni. Azt gondolnám, hogy egy kormánytisztviselőtől nyilván elvárható, hogy ha ilyen inzultus éri, akkor jelzi számunkra, de én azt gondolnám, és ezt jelezzük is az együttműködési felületeinken is, ha tényleg ilyen súlyos a helyzet, akkor viszont szeretnénk akár a közös nyomozócsoporton belül egy együttműködést, mert valóban mi sem tudjuk, hogy mi az a történet, amiben nekünk együtt kéne működni. Tehát még egyszer mondom, hogy az együttműködés tartós, szinte napi, és nem történt erre utalás. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úr, parancsoljon!

MAGYAR LEVENTE államtitkár (Külgazdasági és Külügyminisztérium): Tisztelt Bizottság! Ami elnök úrnak az érintettek körét illető kérdését érinti, Goodfriend úrnak személyesen is több ízben jeleztem, hogy ha nem tudjuk azt az absztrakciós szintet elmozdítani a konkrétumok felé, amelyen jelenleg a diskurzus folyik, addig semmi esélyünk arra, hogy elmozduljunk erről a holtpontról, és ne beszéljünk el egymás mellett. Ennek ellenére sem az érintettek kilétét, sem az érintettek számát, sem az érintettek pontos hivatali rangját nem jelölték meg az amerikaiak, ahogyan, még egyszer, semmilyen más vonatkozásban sem kaptunk tőlük hiteles és konkrét információt.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az Információs Hivatal főigazgatójához is volt egy kérdés.

PÁSZTOR ISTVÁN főigazgató (Információs Hivatal): Köszönöm szépen. Elnök úr, hozzánk ilyen jellegű kérés nem érkezett, illetve adat nem keletkezett, és partnerszolgálatról kérés nem jött. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt megadnám a szót Vadai képviselő asszonynak és Szelényi képviselő asszonynak, miniszter úr, csak annyit mondanék nagy tisztelettel, hogy senki nem pikírt, sem Szél Bernadett, sem jómagam nem cinikusan és nem pikírten állunk az Egyesült Államok és a magyar nép viszonyához. Nagy tisztelettel arra hívnám fel a figyelmet, hogy inkább a keleti nyitás túlhangsúlyozása, Paks és az orosz-ukrán viszonyban való hezitálás lehetett az, ami inkább egy picit más viszonyba helyezhette a magyar-amerikai nép barátságát. Ezekben lehetne egyértelműbben fogalmazni, és akkor talán kevésbé lehetne a két nép barátságát akár megbontani, akár ilyen célzatú tevékenységet végezni.

Vadai képviselő asszony következik, utána pedig Szelényi képviselő asszony.

További kérdések, hozzászólások, válaszok

DR. VADAI ÁGNES (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter és Államtitkár Urak! Azt nyugodtan mondhatjuk, hogy nincsenek a helyzet magaslatán. Az a bevezetés, ami a népek barátságáról elhangzott, azt mutatja, hogy nagyon nagy baj van. Nagyon nagy baj van. Ugyanis az szerintem teljesen természetes, hogy a magyar nép és az amerikai nép között nincsen konfliktus. Jelen pillanatban teljesen nyilvánvaló, hogy a magyar kormány viselkedése az, ami kiváltja a konfliktust. Lázár miniszter úr beszélt a barátságról, akkor tudja, hogy a barátságnak vannak olyan alapjai, mint értékközösség, mint őszinteség. Aki igaz barát, és azt gondolom, az Amerikai Egyesült Államok igaz barát, annak a szavára azért adni szoktunk.

Külügyi államtitkár úr egy október 6-i feljegyzést említett, melyben először kapott információt a magyar kormány arról, hogy kevesebb, mint tíz kormányzati tisztviselő került fel erre a listára. Ebben a feljegyzésben, amelyet ma délelőtt megnézhettem, az is van, hogy ezek a kormányzati tisztviselők napokon belül megkapják az információt arról, hogy ők rajta vannak ezen a listán. Belügyi államtitkár úr arról beszélt, hogy minimum elvárás, szerintem ennél azért több, hogy akivel szemben ilyen fellépés történt, az legalább a közvetlen főnökének ezt jelenti.

Azt gondolom, hogy ez nem pusztán arról szól, hogy az Amerikai Egyesült Államok úgy gondolja a 7750-es elnöki proklamáció alapján, hogy korrupciós ügy van, amely érinti az amerikai nemzetbiztonságot és arról szeretnek elfeledkezni, hogy hozzáteszik, hogy feltételezhető, hogy az adott ország hatóságai nem járnak el ebben az ügyben, de hogy ez nem pusztán amerikai nemzetbiztonsági kérdés. Ha kormányzati tisztviselők vannak ezen a listán, akkor ez magyar nemzetbiztonsági kérdés, ugyanis, miniszter úr, ők nem magánszemélyek. Nagyon régóta tudjuk, hogy olyan fogalom kormányzati tisztviselők, államapparátusban dolgozók, kormánytagok, állami szervek vezetői esetében, hogy magánszemély, nincsen. Ők nem pusztán úgy nem utazhatnak be az Amerikai Egyesült Államokba, mint X. Y. Kaliforniába nyaralni készülő turista, hanem a magyar állam képviselőjében nem utazhatnak be az Amerikai Egyesült Államokba. Az Amerikai Egyesült Államokban azért vannak nemzetközi szervezetek, és láthatjuk, előfordulhat, hogy lehet, hogy lesz olyan, aki a nemzetközi szervezethez sem tud beutazni, még egyszer mondom, a magyar állam nevében, a magyar állam képviselőjében.

Éppen ezért a magyar nép, a barátságos magyar nép engem is megbízott azzal, hogy megkérdezzem már önt, miniszter úr, hogy volt-e október 6-a óta olyan, az államapparátusban, állami szervnél, minisztériumban vagy bármelyik állami szervnél dolgozó személy, aki jelentette a feljebbvalójának, a közvetlen főnökének azt, hogy vele szemben ilyen nemzetbiztonsági kockázat merült fel és erről önöknek, a titkosszolgálatnak, beleértve az Alkotmányvédelmi Hivatalt, van-e tudomása. Ha nincs tudomása, és valóban megtörtént már, hogy ezek a személyek felkerültek a listára, értesítést kaptak, akkor itt az államszervezetnek is van egy problémája. Ha ezek a személyek tudnak erről, hogy ők rajta vannak ezen a listán, de nem tették meg ezt a bejelentést az előjáróknak, a közvetlen főnököknek, a minisztereknek, államtitkároknak, akkor azt gondolom, ez nagyon súlyos bizalomvesztés ezekkel a személyekkel szemben.

A magyar nép, a barátságos magyar nép, megőrizve a magyar-amerikai jó viszonyt, azt is szeretné tudni, hogy hogyan lehetséges az, hogy október 6-án kelt a dokumentum a Külügyminisztériumban. Nem nagyon hallottunk erről az ügyről semmit, majd egyszer csak a Századvég tulajdonában lévő egyik internetes portálon landolt ez az ügy. Ez egy nagyon érdekes kérdés. Mivel én őszintén bízom az Amerikai Egyesült Államokban, kicsit jobban és nem a szavak szintjén, mint önök, ezért azt

gondolom és feltételezem, hogy nem az Amerikai Egyesült Államok ügyvivője volt az, aki felhívta ezt az internetes portált és előadta ezt a történetet, hanem feltételezhetően valahonnan az állami körökből szivároghatott ki ez az információ, miközben önöknek is tudniuk kell, hogy a 7750-es elnöki proklamáció nemcsak a személyeket titkosítja amerikai részről, hanem magát az eljárást is. Hogy ez az internetes portál információt szerzett, feltételezhető, hogy ez nem az Amerikai Egyesült Államok részéről történt.

Azt gondolom, miniszter úr, hogy az Amerikai Egyesült Államoknak, ahogy ön is mondta, joga van ilyen döntéseket hozni. Lehet ezt önnek kritizálni, lehet arról beszélni, hogy ez súlyosan fogja befolyásolni a magyar-amerikai nép barátságát, egyébként nem gondolom, hogy a magyar és az amerikai nép barátságát ez befolyásolná. Azt gondolom, hogy a külügyminiszternek nehéz napjai lesznek Washingtonban, de hát azért külügyminiszter, hogy legyenek nehéz napjai, és legyenek könnyebb napjai. Most valószínűleg nehezebb időszak jön.

Azt gondolom, végtelenül hibás az a politika, amely az Amerikai Egyesült Államokat ebben az ügyben hibáztatni vagy bűnbakként kívánja feltüntetni. Ez nem lesz a barátság alapja. Ezekből a dokumentumokból, amelyek a Külügyminisztériumban megtalálhatók, világosan kiderül, hogy a magyar-amerikai diplomáciai kapcsolatok mélyponton vannak. Lehet még lejjebb menni, tehát lehet még ilyen viselkedéssel, amit itt ma bemutatnak mindannyian - egy-két kivétellel -, még lejjebb menni, de én nem javasolnám ezt az utat. Ön mondhatja azt, hogy meg kívánja védeni ezeket a magánszemélyeket, akik kormányzati tisztviselők, akik tíznél kevesebben vannak, tegye. De nem gondolom, hogy az Amerikai Egyesült Államok bárkit az alapján tiltana ki, mert az ő kénye-kedve olyan. Egyébként nem az Amerikai Egyesült Államok elnöke hozta ezt a döntést az én tudásom szerint, ebben majd igazságügyi miniszter úr majd megerősít vagy megcáfol, hanem az amerikai külügyminiszter hozta ezt a döntést a nemzetbiztonsági tanácsadójára hivatkozva.

Az ügy nem pusztán arról szól, hogy az önök kormányát nemcsak itthon, hanem külföldön is nagyon sokan korruptnak tartják. Ennek beláthatatlan következményei lesznek a magyar-amerikai gazdasági kapcsolatokra, és beláthatatlan következményei lesznek, úgy gondolom, a magyar-amerikai hosszú távú biztonságpolitikai, honvédelmi együttműködési kapcsolatokra is. Önök most ezt kockáztatják azzal, hogy megpróbálják elhessegetni ezt a felelősséget.

Éppen ezért tisztelettel szeretném kérni önöket: ott van a kezükben az összes lehetőség arra, hogy nyilatkoztassák az államapparátust, az állami szervek vezetőit arról, hogy felkerült-e valaki erre a listára főleg úgy, ha eddig nem nyilatkoztak, eddig nem adtak ilyen jelzést. Ez itt nem jobb- és baloldal ügye. Ez itt, ahogy a miniszter úr jelezte, a magyar nép ügye. A magyar nép pedig szeret Amerikába utazni, ha megteheti. Éppen ezért azt gondolom, hogy ne bagatellizáljuk el az ügyet, és tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy a végtelenül mélyponton lévő magyar-amerikai kapcsolatokon egy icipicit tudjanak javítani. Nem tudom, hogy ez a hozzáállás, amit itt bemutatnak, és az elmúlt napokban különösen a kormánypárti képviselők egy része bemutatott a magyar sajtóban, tud-e segíteni. Természetesen nekünk fontos a szövetségesekkel való együttműködés. Nem tudom, mi lesz egyébként a következő lépés, nem pusztán az Amerikai Egyesült Államok részéről, és jó lenne, ha egyébként ezzel kapcsolatosan a nagykövetségekről elkezdenének információt begyűjteni, hanem az európai szövetségesek részéről is. Az pedig, hogy a Washingtonban üldögélő magyar nagykövet nem rendelkezik semmilyen információval, mert számomra végül is ez derült ki, az mutatja az ő totális alkalmatlanságát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Szelényi képviselő asszony, parancsoljon!

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Nagyon meglepő volt az elmúlt másfél órában ez a műsor, amit a kormány képviselőitől hallhattunk, ez a tanácsstalanság, segítségre szorulás a baráti amerikai néptől, ez legalábbis furcsa volt számomra abban az esetben, amit Lázár miniszter úr nagyon komoly dolognak nevezett. Én próbálom a magyar kormány, a fél magyar kormány itt megjelenő képviselőit komolyan venni, próbálom kompetens kormányzati szereplőknek tekinteni önöket, és azt a megjegyzését, hogy a magyar kormánynak a korrupció elleni harc egy fontos célja, ezt is megpróbálom komolyan venni, ezért három kérdésem van önökhöz, hiszen már nagyon kifutottunk az időből.

A Külügyminisztérium képviselőjétől kíváncsian kérdezem, hogy melyik az a magyar érdek, magyar nemzeti érdek, milyen nemzeti érdek fűződik ahhoz, hogy az Amerikai Egyesült Államokkal egy ilyen nevetséges, de valójában nagyon súlyos konfliktust gerjesztenek a kormányhoz közeli portálon, az Egyesült Államokat megvádolják különböző tevékenységekkel, célokkal, amelyeket az a testület egyébként nem fejezett ki. Van-e valami különleges ok, hogy mi, az önök kormánya most az Egyesült Államokkal most kifejezetten ujjat húz.

A másik kérdésem: ha a korrupció elleni küzdelem olyan rendkívül fontos az önök kormányának, akkor hogy lehet az, hogy amikor csak a korrupció árnyékának gyanúja fölmerül, akkor a kormány ezer szálon, rendkívüli eszköztárával nem kezd el hihetetlen gyors vizsgálatokat annak érdekében, hogy ezt a vádat magától elhárítsa.

A Belügyminisztérium képviselőitől, a szakszolgálatoktól szeretném tudni, természetesen nem az amerikaitól, hanem a magyarországi kormánytól, a Miniszterelnökségtől vajon kapott-e olyan megbízást az önök hivatala, hogy nézzenek már utána, hogy mik ezek a súlyos korrupciós vádak, amiknek a gyanúja magyarországi kormánytisztviselőkkel kapcsolatban felmerült.

Végül pedig Trócsányi miniszter úrtól szeretnék kérdezni. Jól értelmezem-e, hogy amikor az amerikai ügyvivő azt mondja, hogy hiteles bizonyítékai vannak azzal kapcsolatban, hogy magyar köztisztviselők korrupciós ügyekbe keveredtek, ez azt jelenti, hogy mondjuk, amerikai bírósági eljárásban ezek az információk megállnak a helyüket. Kérdezem, hogy önök a nagy tanácsstalanságban vajon hivatalosan, a nemzetközi jogsegélyszolgálat keretén belül fordultak-e amerikai hivatalokhoz, hogy megszerezzék azokat az információkat, amelyekre szüksége lenne a kormánynak ahhoz, hogy elhárítsa azokat a vádakokat, amelyek itt felbukkantak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszter úr, akkor elsőként öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Nem tudom, hogy lesz-e még kérdés. Arról kaphatok információt elnök úrtól, hogy lesz-e még kérdéskör?

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nagyon rövid kérdést indukált még a helyzet, ezt én rögtön föl is teszem. Egyrészt miniszter úrhoz, hogy ha talán nem is az összes köztisztviselő, de helyettes államtitkártól fölfelé lehetne nyilatkoztatni, tehát azért ez nem ez a szám.

A másik, jól értem-e, hogy senki nem jelezte - erre volt egy utalás több részről - , hogy egyetlenegy kormánytisztviselő sem jelezte, hogy ő érintett lenne, hogy ezt is jól értjük-e.

Még egy nagyon rövid kérdés lenne az, hogy a NAV-nál az NVSZ által föltárt ügyeknek bármilyen kapcsolódása lehet-e, államtitkár úr, az amerikai ügghöz, nekem ez lenne még a kiegészítő kérdésem. Köszönöm szépen.

(Jelzésre:) Szél Bernadett jelezte még, és utána miniszter úré a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Az idő rövidségére tekintettel csak egy nagyon gyors felvetésem, illetve kérésem lenne. Miniszter úr, a NAV úgy tudná magát a leghatékonyabban tisztázni, ha a NAV elnök asszonya nyilatkozna arról, hogy érintettek-e vagy sem. Amíg ez nem történik meg, addig a gyanú árnyéka a NAV-on ott van, és innentől kezdve a következmények beláthatatlanok. Úgyhogy én kérdezem miniszter urat, a magyar kormány hajlandó-e arra bátorítani - finoman fogalmazva - a NAV-ot, hogy ezt a nyilatkozatot megtegye, vagy pontosan önök milyen kommunikációval vannak a Nemzeti Adóhivatallal jelen ügy kapcsán. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Miniszter úr, parancsoljon, öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen.

Ha nincs több kérdés, akkor szeretném megköszönni a lehetőséget, elsősorban elnök úrnak és bizottságnak a meghallgatásról, és jelezni a kormánynak azt a szándékát, hogy természetesen, akár a következő hetekben, akár bármikor máskor, amikor ez az ügy majd más, hasonló típusú, az Amerikai Egyesült Államokkal kapcsolatos diszkusszió így kívánja, állunk a bizottság rendelkezésére, és sajnálom, ha nem volt kielégítő képviselőtársainknak mindaz, amit mondtunk, és esetleg meglepte őket. Én igazából Georg Bushnak a Budapesten, 2006. június 23-án elmondott beszédére hivatkoztam, amikor barátokról beszéltem, mert ő azt mondta, hogy „Magyarország Európa szívében van, Magyarország a szabadság diadalát jelenti a zsarnokság felett, és Amerika büszke arra, hogy Magyarországot barátjának nevezheti.” Én ez alapján a mondat alapján mondtam azt, hogy most szükségünk van a barátok segítségére, szükségünk van Amerika segítségére, és szükségünk van arra, hogy a helyzetet közösen tisztázzuk.

Természetesen megértem azt, amikor az Amerikai Egyesült Államok ügyvivője tegnap azt nyilatkozta, hogy ehhez az ügyhöz - a magyar államot is beleértve - senkinek semmi köze nincs, ha jól értettem, amit mondott, tekintettel arra, hogy ez az ügy, mármint ez a jogi procedúra és ez a kitiltási kérdés vagy be nem engedési kérdés a szankció alá vont és a szankcionáló Amerikai Egyesült Államok kormányának az ügye. Nem tudom, hogy ezt miért mondta, csak világossá szeretném tenni Vadaí képviselő asszony számára, hogy eszünk ágában sincs bárkit is megvédeni, akivel kapcsolatban hiteles információnk van arra, vagy alapos gyanú merül föl arra, hogy bűncselekményt követett el, természetesen a legkeményebben fogunk föllépni, ami a vizsgálatot illeti és az eljárás kezdeményezését illetően is.

Szerintem az Amerikai Egyesült Államoknak ebben a helyzetben az volna az érdeke, még akkor is, hogyha ez nem hagyományos és nem jellemző az amerikai joggyakorlatban, hogy valamilyen formában mégiscsak tájékoztatja a kormányt arról, hogy mik azok a hiteles információk, amelyek ezekkel a személyekkel kapcsolatban a magyar kormányra tartoznak, és egy büntetőeljárást megalapozhatnak. Ha megkapjuk a hiteles információkat, akkor természetesen törvényes eszközökkel, de a legszigorúbban fogunk föllépni, amennyiben kormánytisztviselőkről van szó, azokkal szemben, ha magánszeméllyel szemben merül föl bűncselekmény alapos gyanúja, akkor természetesen azzal szemben. Nem teszünk semmiféle kivételt. Ehhez a hiteles információkra van szükségünk, amelyet jelen pillanatban nem kaptunk meg az Amerikai Egyesült Államok kormányától.

A nyilatkozat kérdése, hogy nyilatkozzanak, még egyszer mondom, természetesen ezt mérlegelni fogja a kormány, megértem a fölvetésüket, nem is tartom ezt rossz fölvetésnek, csak szeretnék egy megjegyzést fűzni hozzá. Ha az Amerikai Egyesült Államok kormánya nem közölte az illetővel, hogy miért történt ez a kiutasítás vagy kitiltás, vagy be nem engedés, amire nem köteles egyébként, hogy

konkrétan megjelölje ezt az okot, akkor az a kormánytisztviselő, aki netán érintett, hogyan fogja fölfedni a saját kormányának vagy a munkáltatójának, mikor ő maga se tudja az okát, hogy miért tiltották ki. Lehet, hogy tudja, mert lehet, hogy hibázott, lehet, hogy bűnöző, lehet, hogy korrupt, de majd akkor azt fogja csinálni, hogy jelentkezem, hogy én vagyok az? Vagy ez hogy fog történni? És ki mondta azt, még azt sem találtam meg, aki azt mondta volna, hogy a hivatali tevékenységükkel összefüggésben és nem a magánviszonyaikkal összefüggésben került sor a kitiltásra.

Ezért mondom, higgyék el, minden kérdés odavezet, képviselőtársaim kérdései mind odavezetnek, hogy az összes kérdésre egy valaki tudja a választ, aki a kitiltást elrendelte. Kezében vannak azok az információk, ami miatt a kitiltás megszületett. Ha nekünk bűncselekmény alapos gyanújára utaló tudásunk van, hiteles információnk van, mindent meg fogunk tenni, még egyszer mondom, a legszigorúbban, a legkeményebben fogunk föllépni a magyar törvények betartása mellett. Örülök annak, képviselő asszony, hogy arra jutott - mármint Vadai képviselőtársam -, hogy ez végül is mégiscsak a magyar nép ügye. Először azt mondta, hogy nem a két nép barátsága, végül azt mondta, hogy a magyar nép ügye. Én ennek nagyon örülök, mert higgye el, valóban a két nép ügyéről van szó, hiszen érdemben befolyásolhatja a két ország viszonyrendszerét.

Még egyszer mondom, a kormány kész akár önök előtt megvitatni a magyar-amerikai politikai viszonyokat, de ne felejtjük el, itt két kérdésről van szó. Van egy jogi aktus, amelynek kapcsán önök most meghallgattak bennünket, és van egy általános politikai vita arról, hogy vajon a magyar kormány a külpolitikai értékrendet illetően helyes úton jár-e, erre elnök úr fölhívta a figyelmet, lehet, hogy ebben kéne észnél járni. Én azt remélem, hogy azért, mert Magyarországnak van egy külpolitikai elképzelése, ezért még nem fognak az Egyesült Államokból senkit sem kitiltani. A két dolog összekapcsolása, remélem, csak véletlen volt elnök úr, mert ez elég furcsa következményekre vezetne, hogy nekünk van egy külpolitikai meggyőződésünk, ezért kitiltanak embereket az Amerikai Egyesült Államokból; kizárt dolognak tartom, hogy ez így legyen.

Nekem az a meggyőződése, hogy nyilván van egy konkrét ügy, egy konkrét tudás az Amerikai Egyesült Államok kormányának a birtokában, amely alapján így járt el. Sajnálom azt, ha a barátság jegyében nem bíznak meg bennünk. Bizalmatlanságnak tekintem, kifejezetten bizalmatlanságnak tekintem, hogy nem segítenek bennünket ahhoz hozzá, hogy 25 éves demokráciaként, olyan demokráciaként, amelyiknek biztosan van még mit tanulnia, határozottan lépünk föl a törvényes eszközök igénybevételével.

Azt is szeretném mondani, hogy olyan ember, aki azzal ment volna oda a főnökéhez, hogy nemzetbiztonsági kockázatot talált az Amerikai Egyesült Államok kormánya vele szemben, ilyen emberről én nem tudok, és azt hiszem, minisztertársaim vagy kollégáim is meg tudják erősíteni, hogy ilyen ember emberről a magyar államapparátusban - azt kérdezte konkrétan képviselőtársunk, hogy nemzetbiztonsági kockázatot bármelyik munkatársunk jelzett-e - nekünk tudásunk nincsen. De természetesen még egyszer mondom, hogy ha tőle tudjuk meg, tehát ha nyilatkozat útján vagy jelzés alapján érkezik ez a tudás, vagy ha az Amerikai Egyesült Államok felülvizsgálja ezt a korábbi álláspontját - mi erre kérjük az Amerikai Egyesült Államok kormányát -, akkor készek vagyunk ezeknek a vizsgálatoknak a lefolytatására.

Arra is készen állunk, és ezért is megy Washingtonba, az Amerikai Egyesült Államok kormányához Szijjártó Péter miniszter úr, hogy meghallgassuk azokat a kritikákat, amelyek nem ennek a jogi lépésnek az összefüggésrendszerébe illeszkednek, legalábbis én abban a hitben élek, hogy azért, mert Magyarországnak van egy politikai elképzelése, egy külpolitikai, külgazdasági víziója, azért nem

szankcionálnak magyar állampolgárokat. Azt hiszem, ez túl nagy büntetés vagy túl nagy ár lenne azért, ha esetleg a kormány mással is szóba áll, nemcsak az Amerikai Egyesült Államokkal. Ezt kizárt dolognak tartom. Egész biztos vagyok abban - még egyszer -, hogy konkrét ügy áll a dolog mögött. De ha elvi kérdések tisztázására van szükség, a magyar-orosz viszony értelmezésére van szükség, ezt is meg kell tennünk, mert nagyon sok félinformáció jut el az Amerikai Egyesült Államokba. Úgy gondolom, Magyarország helyzetét az európai vezetőknek, én magamban Berlinben adtam erről tájékoztatást a kancelláriaminiszternek, Merkel kancellár közvetlen munkatársának. Ráadásul jelzem, hogy úgy ítélt meg, szükség is volt a tájékoztatásra arról, hogy Magyarországnak mi a geopolitikai helyzete, és hogy mi indokolja a magyar-orosz gázvásárlást, miért van szükségünk a Déli Áramlatra, miért akarunk olcsó energiát. Ezzel kapcsolatban lehet, hogy a magyar diplomácia eddigi munkája kiállja a kritikát, nem adtunk kellő mélységű információkat, és nem világosítottuk fel, nem hoztuk képbe a partnereinket, vagy nem magyaráztuk el, hogy ez nem értékválasztás, ez nem értékítélet kérdése, ez egyszerű pragmatizmus. Ahhoz, hogy decemberben és januárban gáz legyen a háztartásokban Budapesten vagy vidéken, az összes gázvezeték szállítási kapacitását arra kellett kihasználni, hogy feltöltsük Magyarországon a gáztárolókat. Erre írja azt az amerikai sajtó, hogy nem adtunk az ukránoknak vissza gázt. És akkor hogy adunk a magyar lakosságnak gázt? A magyar kormánynak az a felelőssége és feladata, hogy ellássuk elsősorban a magyar háztartásokat gázzal. De ha azt kérdezi, hogy mi szerelmi kapcsolatban vagyunk-e Oroszországgal akár személyes politikai elkötelezettség alapján, akár fideszes politikusként vagy az ország képviselőiként, a leghatározottabban szeretném ezt visszautasítani. Magyarországnak nem szerelmi vagy érzelmi kapcsolatai vannak. Ennek az országnak érdekei vannak. A legfontosabb érdek, hogy a függetlenségünket meg tudjuk tartani. A másik nagyon fontos érdek, hogy ez az ország erős legyen, a talpán meg tudjon állni. Ehhez szükségünk van jó amerikai kapcsolatokra, és rá vagyunk szorulva, ki vagyunk szolgáltatva Oroszországnak. Az fontos lenne, hogy ezt Washingtonban, Brüsszelben és Berlinben is tudomásul vegyék.

Ami pedig a jogállami kritikákat illeti, hadd hozzam azt szóba, ami korrupciós váddal illetve az egész magyar kormányzatot. Több alkalommal elhangzott a sajtóban is, a sajtó munkatársai is megemlézték, hogy a magyar-amerikai viszonyt érdemben befolyásolja az a kritika, ami megfogalmazódik Washingtonban, és amelyet szintén nem lehet félvállról venni, nem lehet komolytalannak tekinteni, és nem lehet lekezelően nyilatkozni egy volt elnöki vagy egy elnöki megszólalásról, ami Magyarországot illeti, de itt egyvalami nagyon fontos: mi az Európai Uniónak vagyunk a tagja. Az elmúlt négy esztendőben a magyar parlament többsége a jogállami keretek meghatározásával kapcsolatban ami döntést hozott, azt az Európai Bizottság egytől egyig levizsgálta. Átvizsgálták az alaptörvényt, átvizsgálták a választási eljárási törvényt, minden olyan törvényt, amely alapjaiban járul hozzá a jogállami keretek demokratikus működéséhez. Volt, amit nagyrészt, a nagy részét helyben hagytak, volt, amit megváltoztattak velünk, tehát meg kellett változtatnunk, és volt, ami az Európai Bíróság elé került, például az igazságügy átszervezésének egy speciális szelete, és ott adott esetben el is bukta a magyar kormány, Magyarország ezt a bírósági eljárást, és ezért természetesen elégtételt kellett adnia.

Magyarországot az Európai Unió Bizottsága és a Velencei Bizottság mindazon felvetésekkel kapcsolatban, amelyek akár a médiatörvényre, akár az alaptörvényre, akár a választási és a választási törvényre vonatkoznak, alaposan megvizsgálta, és a működő rendszert, a jogrendszert jóváhagyta. Ezért az amerikai partnereinknek csak azt tudjuk mondani, hogy ha kételyeik vannak, akkor forduljanak Brüsszelhez, hiszen aki Brüsszelben azt mondta, hogy jó az alaptörvény meghatározott kritériuma, vagy a

Velencei Bizottság jóváhagyta a választási és a választási eljárási törvényt, az nyilván felelősséget is vállalt ezáltal. Csak azt akartam jelezni, hogy mi készek vagyunk a magyar parlamentben, a Külügyi bizottságban, a Nemzetbiztonsági bizottságban vagy Washingtonban is tájékoztatni a partnereinket - az eddigieknél lehet, hogy sokkal hatékonyabban is kellene ezt tenni - annak érdekében, hogy a szempontjainkat megértsék és mérlegeljék.

Ami pedig a konkrét ügyet illeti, még egyszer: várjuk az Amerikai Egyesült Államok segítségét. Baráti segítséget szeretnénk kapni. Egy fejlődő, 25 éves demokráciának szüksége van arra - és egy ilyen kormányzatnak is, mint a mi kormányunk -, hogy kapjon támogató segítséget, ne csak kritikát kapjon Magyarország. Biztos a kritikának akár a jogrendszerrel, akár az ország működésével kapcsolatban van alapja, de ne csak kritikát adjon az Amerikai Egyesült Államok, hanem fogalmazzon meg támogató, baráti segítséget is Magyarországgal szemben. Ennek jegyében szeretném megkérni kollégáimat, hogy válaszoljanak a felvetett konkrét kérdésekre.

ELNÖK: Köszönöm. Államtitkár úr, parancsoljon!

TASNÁDI LÁSZLÓ államtitkár (Belügyminisztérium): Két kérdésben érintett vagyok. Egyrészt Szelényi képviselő asszony kérdésére válaszolva, természetes feladatunk az, hogy az együttműködési területen minél több információt szerezzünk. Ahogy említettem, ezt meg is kíséreljük. Legközelebb jövő héten is próbálok erre választ kicsikarni az együttműködő partnerrel.

Elnök úr kérdésére meg azt tudom mondani, hogy nem tudom, van-e összefüggés a jelenleg folyó ügyek és a most tárgyalt ügy között, hiszen nem tudjuk, hogy miről van szó. Miből tudhatnánk, hogy van-e összefüggés? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszter urak, szeretném pontosítani, hogy a konkrét üggyhez nyilván nem lehet köze a magyar kormány keleti politikájának, Paksnak és az orosz-ukrán viszonyrendszerben való hezitálásnak, viszont a két nép barátságára lehet köze, nem a konkrét üggyhez, szó sincs erről. A kitiltásnak ehhez nyilván nincs köze. Azonban a két nép megbonthatatlan barátságára árnyékot tud vetni adott esetben a NATO, az Európai Unió, az ukrán-orosz viszony, Paks kérdése és a keleti nyitás túlhangsúlyozása. Én így fogalmaztam, ezt csak a precizitás kedvéért.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy van-e még valakinek észrevétele. *(Nincs jelentkező.)* Parancsoljon, miniszter úr, elnézést kérek!

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter: Köszönöm szépen. Szelényi képviselő asszony felvetéseire válaszolva, az egyik a korrupció elleni küzdelem. Ez nemcsak egy szlogen, hanem valósnak is kell lennie. Lázár miniszter úr erről már részletesen beszélt. Amit én tudok mondani, hogy egyrészt Magyarország az Európai Közösség tagja, az Európai Unió tagságából következően is számos nemzetközi egyezmény köt minket, és a pénzmosás elleni küzdelemben, a korrupció összes ágával szemben fel kell lépni. Ez az egyik dolog.

Az elmúlt négy évben, amikor Párizsban nagykövet voltam, Magyarországot sok támadás érte, amiről volt szó, Velencei Bizottság és egyéb dolgokról, de a korrupcióról nem esett szó. Amikor négy évig nagykövet voltam, szinte senki nem hozta fel ezt a témát. Azt konstatáltam, hogy ha van is korrupció Magyarországon, nem éri el azt az ingerküszöböt, ami a nyugati partnereknek felhívta volna a figyelmét. Nagyon sok kritikát kaptam mint nagykövet. Számos vitában kellett részt vennem. Ezek a viták a jogi alaptörvénnyel kapcsolatosak voltak vagy éppenséggel a

sarkalatos törvényekkel, de korrupcióval és annak mértékével kapcsolatban négy év alatt egyetlenegy jelentésben nem kellett foglalkoznom a francia partnereim részéről. Ez nem azt jelenti, hogy ne lenne korrupció, félreértés ne essék. Én ezt nem mondanám. De annak a mértékét nem szabad eltúlozni. Magyarországon folyamatosan lehet olvasni, hogy a bűnüldöző szervek letartóztattak valakit, elfogtak valakit stb. Félreértés ne essék, van korrupció, nyilvánvalóan minden országban van, de ez ellen nyilvánvalóan harcolni kell. Azt gondolom, hogy a korrupció elleni küzdelem a magyar kormánynak prioritása azért is, mert Magyarországon a jog uralmának kell érvényesülnie, ez pedig az alaptörvényből fakad. Ez az egyik dolog.

A másik dolog pedig az, hogy a Cooperation and Verification Mechanism, gyakorlatilag EU korrupcióellenes, ha szabad így mondanom, vizsgálatokat folytat célirányosan. Magyarországgal szemben nincs ilyen vizsgálat, de vannak olyan országok, amelyekkel szemben folyik, EU-tagállamokról van szó, hozzá kell tennem.

A másik dolog pedig az, hogy Magyarországon, amennyiben egy közvádra üldözendő bűncselekményről van szó, és ezt valaki nem jelenti, bűnpártolást is követne el, csak jelzem. A Btk. elég szigorú ebben a dologban.

A harmadik dolog pedig, amit szeretnék még mondani, az, hogy az amerikai bíróság előtt mi használható fel, vagy nem használható fel, ez sok mindentől függ. Nyilvánvalóan ez a kérdéskör egy titkos elnöki rendeletnél, legyünk őszinték, a felhasználhatóságát tekintve kétségeim vannak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Szél Bernadett jelentkezett még.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Mivel Lázár miniszter úr nem reagált arra a felvetésemre, hogy a NAV-val kapcsolatban milyen kommunikációt folytat a kormányzat, most ez alkalommal szeretném felkérni Lázár urat arra, hogy mi csak kérni tudtuk a NAV elnök asszonyát, de akkor önök szólítsák fel az elnök asszonyt arra, hogy tisztázza a hivatalát.

Nyilatkozzon erről a kérdésről, mondja el, hogy tudomása szerint érintett-e valaki, vagy sem, legyen végre a magyar állampolgároknak, a magyar adófizetőknek valamilyenfajta információja az ügynek erről a vonatkozásáról, túl a népek barátságán és túl minden egyéb olyan külügyi témán, ami itt most felmerült a Nemzetbiztonsági bizottság ülésén. Még egyszer jelzem, hogy az egyik legsúlyosabb nemzetbiztonsági kockázat az, ha ebben az ügyben a NAV-vezetők érintettek, vagy bárki egyáltalán érintett a NAV-tól.

A másik felvetésemet pedig a Nemzetbiztonsági bizottság elnökéhez szeretném intézni. Láthatóan a kormányzat mindent megtesz annak érdekében, hogy az USA-ra mutogatva gyakorlatilag kivonják magukat a cselekvőképesség alól. Én úgy gondolom, hogy önök ezzel kapcsolatban nem felelősen és nem hosszú távra gondolkodva lépnek fel, hanem egész egyszerűen úgy tűnik, hogy meg akarják úszni ezt az egész ügyet. Ezt én egyébként nagyon-nagyon sajnálom, mert azt gondolom, hogy ezt lehetne méltóbban is kezelni, és azt gondolom, hogy ez lenne a leggyümölcsözőbb a két ország viszonyában is, de leginkább a kormányzat és a magyar emberek viszonyában, meg egyáltalán, Magyarország érdekeit is ez szolgálná legjobban. Én azt indítványozom, ha a kormányzat nem hajlandó meghallgatni azokat az embereket, akik vezetők, és pontenciálisan szóba jöhetnek, hogy érintettek a korrupciós botrányban, akkor a mi bizottságunk hallgassa meg őket. Hozzunk egy olyan döntést, hogy ezeket az embereket bekérjük, és akár zárt ülésen, az ő személyiségi jogait maximálisan tisztázva, elvégezzük ezt a vizsgálatot. Ha ennek valamilyen eljárási akadálya van, akkor várom szíves felvetését akár kormánypárti, akár ellenzéki képviselőtársaimnak, mert itt most egy nemzeti ügyről van szó. Köszönöm.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Alelnök úr és a miniszter úr is jelentkezett. Parancsoljon, alelnök úr először, aztán miniszter úr.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Nem kívántam hozzászólni, mert számomra elég világos volt a kormány álláspontja ebben az ügyben, és maga a helyzet is elég világos. Viszont, amit képviselő asszony kollégánk szeretne elérni, hát, ebben a teremben kifejezetten rossz hallgatni, mert ez a Nagy Imre terem, de azért ez mégiscsak a '30-as, '40-es, '50-es évek világa, a Visinszkij nevű ember csinált ilyet, hogy azoknak kellett igazolni az ártatlanságukat, akiket beidézték egy kis kommunista autodaféra. Tehát én azt gondolnám, hogy ettől azért határolódjunk el, mert mégiscsak demokráciában élünk, ahol, aki állít, az bizonyít, és az ártatlanság vélelme pedig az egyik legfontosabb és legerősebb vélelem. Tehát én nem gondolnám, hogy azoknak kéne, akikről a sajtó megszellőztet bármit, vagy egyáltalán kitalálnak bármilyen ügyet, azoknak be kéne jönni akár a Nemzetbiztonsági bizottság elé, akár bármilyen szerv elé, és elmondani, hogy nem, nem, mi nem vagyunk bűnösök. Teljesen fordítva ülünk a lovon! Kérem szépen, hogy ezzel ne foglalkozzunk, elnök úr. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszter úr, parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Nem szeretnék adósa maradni Szél Bernadett képviselőtársamnak a válasszal, ezért szeretném hangsúlyozni, hogy a magyar kormány a helyzet tisztázása érdekében kész minden lépést megtenni, az ön kezdeményezéséről tájékoztam fogom a felügyelő gazdasági minisztert és tájékoztatni fogom a miniszterelnököt is. Ha véletlenül a bizottság úgy dönt, hogy Szél Bernadett képviselőtársam indítványának helyet enged, akkor mi szeretnénk itt lenni a kormány képviselőjében, hogy a végén megtudjuk, hogy kiről van szó. Tehát, ha Szél képviselőtársam meg tudja nevezni azt, hogy kikről van szó, akkor tegye meg, nevezze meg őket, és akkor legalább mi is megtudjuk, és végre akkor elindíthatunk egy vizsgálatot az ügyekkel, illetve személyekkel szemben, de egyelőre nincs tudásunk arra nézvést, hogy kikről van szó. Ha képviselő asszonynak van ilyen tudása, kezdeményezi a bizottsági meghallgatásukat, ezt én érdeklődéssel követem, de mindenféleképpen szeretnénk benne részt venni, hogy képviselő asszony tudása hátha a valósággal találkozik, és tényleg örülünk van-e adott esetben szó.

Egyébként pedig én azt gondolom, a jogszerűség határain belül kell az ügyet rendezni, ezzel kérem, értsenek egyet. A törvényesség ebben a kényes helyzetben rendkívül fontos, nyilván az Amerikai Egyesült Államoknak is fontos ez, nekünk pedig az az érdekünk, hogy a két nemzet közötti barátság semmilyen csorbát ne szenvedjen a következő időszakban.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Nemzetbiztonsági bizottság a törvényességre figyel, a magunk részéről a Nemzeti Védelmi Szolgálat meghallgatását és a Belügyminisztériummal való konzultációt tartjuk majd az ügy folyamán helyesnek, de természetesen, ha képviselő asszony konkrét nevet mond, a bizottság majd mérlegeli ezt a lehetőséget. Köszönjük szépen.

Az ülés berekesztése

A bizottságülés véget ért, köszönöm szépen mindenkinek, hogy itt volt.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 04 perc)

Dr. Molnár Zsolt
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Bihariné Zsebők Erika és Vicai Erika